№23 (1836)
Аўторак, 10 лютага 2004 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г. на беларускай і рускай мовах
Перыядычнасць — 5 разоў у тыдзень
Выдавец УП «Народная воля».
Кошт свабодны.

Народная Воля

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою…

Якуб КОЛАС

E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Надвор'е

У Мінску сёння ўдзень чакаецца — -9...-7, снег, уначы — -16...-14, без ападкаў; у Брэсце ўдзень — -2...0, без ападкаў, уначы — -6...-4, снег; у Гродне ўдзень — -4...-2, без ападкаў, уначы — -8...-6, снег; у Віцебску ўдзень — -12...-10, снег, уначы — -15...-13, без ападкаў; у Гомелі ўдзень — -7...-5, снег, уначы — -12...-10, снег; у Магілёве ўдзень — -11...-9, снег, уначы — -14...-12, без ападкаў.

www.meteo.by

ПУЛЬС

Самы высокі ўзровень інфляцыі — у Беларусі

Паводле звестак Міждзяржаўнага статыстычнага камітэта СНД, у 2003 годзе інфляцыя ў краінах Садружнасці склала 11 працэнтаў. Найбольшы ўзровень інфляцыі зафіксаваны ў Беларусі (28,4%), найменшы — у Азербайджане (2,2%). У снежні 2003 года ў параўнанні са снежнем 2002 года найбольшы ўзровень інфляцыі зноў жа зафіксаваны ў Беларусі — 25,4% (на харчовыя тавары цэны выраслі на 24,6%, на нехарчовыя — на 17,3%, на паслугі — на 37,5%), найменшы — у Азербайджане — 3,6% (на харчовыя тавары цэны выраслі на 5,4%, на нехарчовыя — на 1%, на паслугі цэны панізіліся на 0,3%).

Яе два гады ўтрымлівалі ў Галандыі

22-гадовую дзяўчыну затрымалі беларускія пагранічнікі ў Нацыянальным аэрапорце "Мінск" у момант праходжання ёю пашпартнага кантролю. На руках у дзяўчыны быў падроблены літоўскі пашпарт.

У працэсе разбору высветлілася, што затрыманая жыхарка Ліды ў пошуках працы два гады таму выехала за мяжу. Яна лічыла, што будзе працаваць у Галандыі барменам альбо швачкай. На самай справе дзяўчына апынулася ў рабстве спачатку ў турэцкай, а затым у албанскій групоўцы, якія прымушалі яе займацца прастытуцыяй. Паводле слоў пацярпелай, у яе забралі пашпарт, некалькі разоў яна спрабавала ўцячы, яе лавілі, збівалі і зноў прымушалі працаваць у публічных дамах у Амстэрдаме, Гаазе, іншых гарадах краіны. Беларусцы ўдалося купіць падроблены літоўскі пашпарт у нейкага албанца. З гэтым дакументам яна і вярнулася на радзіму ў Беларусь.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Асцярожна, фальшывыя банкноты!

За 2003 год касавымі работнікамі структурных падраздзяленняў Нацыянальнага банка Беларусі і камерцыйных банкаў выяўлена, канфіскавана з плацежнага абароту і перададзена ў органы ўнутраных спраў 1739 падробных банкнотаў.

Як зазначана ў спецыяльна падрыхтаваным з гэтай нагоды лісце Нацыянальнага банка, асноўнымі спосабамі вырабу фальшывак з'яўляецца каляровая электрафатаграфія і струменнае друкаванне. Такія падробкі ў цэлым невысокай якасці і лёгка распазнаюцца касавымі работнікамі.

Як і ў папярэднія гады, асноўную масу фальшывак складаюць долары ЗША. Сярод іх найбольшая колькасць — гэта банкноты вартасцю 100 долараў.

Больш чым у дзесяць разоў павялічылася колькасць падробных банкнотаў еўра. Сярод іх сустракаюцца падробкі і высокай якасці.

На ранейшым узроўні застаецца выраб і збыт падробных беларускіх рублёў і вагаецца ў межах 170 штук.

Аляксей АРЭШКА.

Падазраюцца ва ўчыненні разбойнага нападу

Як паведамілі БелаПАН ва ўпраўленні інфармацыі і грамадскіх сувязяў МУС Беларусі, у вёсцы Стайкі Аршанскага раёна ў 22.10 двое невядомых у масках, на грук якіх адчыніў дзверы мясцовы жыхар, уварваліся ў дом і зрабілі ў яго бок два выстралы з паляўнічай стрэльбы. Мужчына аказаў супраціўленне злачынцам і адабраў у аднаго з іх незарэгістраваную стрэльбу ІЖ-17 16-га калібру, пасля чаго зламыснікі ўцяклі. Раніцай наступнага дня следча-аператыўная група РАУС і супрацоўнікі аддзела аховы пры дапамозе службовага сабакі ў нежылым доме непадалёку ад вёскі Калатоўкі Аршанскага раёна па падазрэнні ва ўчыненні злачынства затрымалі непрацуючага жыхара Гарадка (1983 г.н.), трох жыхароў горада Оршы (1984 г.н., двое — 1986 г.н.). Непадалёку ад вёскі Стайкі знойдзена кінутая імі незарэгістраваная паляўнічая стрэльба 16-га калібру ТОЗ-БМ.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

Выказваю вялікую падзяку ўсім, хто ў Беларусі і з замежжа ў дні майго юбілею павіншаваў мяне з 75-годдзем, даслаў свае віншавальныя тэлеграмы, лісты і павіншаваў мяне асабіста.

Анатоль ГРЫЦКЕВІЧ.

ТЕННИС: КУБОК ДЭВИСА

Это была историческая победа!

Я уверен, даже самые неискушенные в теннисе люди не остались равнодушными к тому, что произошло в минувшие выходные на переоборудованном футбольном манеже: сборная Беларуси выиграла у россиян — 3:2...

«На халяву и уксус сладкий...»

Эйфория, которая предшествовала матчу, стоила того. Матч — красавец! Пришедших на игру журналистов ждали личный досмотр, талоны на питание (талон на питание №1 — пиво, салат, пирожное, талон №2 — два бутерброда) и некоторое огорчение по поводу своих написанных статей. Многие представители СМИ остались то ли обманутыми организаторами, то ли болельщиками, но у последних аншлаг никак не наблюдался.

Зато торговля шла вовсю! И цены, надо сказать, тоже были что надо. Например, обыкновенная маечка с надписью "Кубок Дэвиса: Беларусь — Россия" стоила 15 у.е., а такая же "на пуговках" тянула на 25. Правда, белорусские флажки раздавали бесплатно.

...Матч нашего Володи Волчкова с молодым российским теннисистом Игорем Андреевым можно было бы назвать решающим. Если бы Вова (пускай он нас извинит, но так его называли все белорусские болельщики) не подвернул ногу в очень решающем четвертом "раунде"... Здесь сплошные многоточия. Вы представьте, как шла игра Волчков—Андреев — 1:1, 2:2, 3:3...6:6... Вова должен был побеждать и во втором сете, но травма голеностопа...

А вот на вопрос журналистов Марату Сафину: "Мирный приглашал Вас к себе домой в гости. Поедете ли Вы после поражения?" Марат ответил: "На халяву и уксус сладкий".

«Волчкова ноги кормят...»

Шамиль Тарпищев — очень "хитрая лиса". И поэтому после того, как в первом сете Володя Волчков из-за травмы уступил Андрееву, а Макс Мирный вырвал победу у Марата Сафина, российскому тренеру ничего другого не оставалось, как выставить в пару против белорусов Михаила Южного и Марата Сафина. Так и предполагалось. Пара себя оправдала. И все решил последний, пятый матч, когда неожиданно для всех вышедший на корт Володя Волчков "уделал"-таки в решающей партии Михаила Южного.

Это была историческая победа! Сейчас в 1/4 финала нас ждет команда Аргентины.

Алесь СИВЫЙ.

ПРОТЕСТ

12 февраля — однодневная предупредительная забастовка предпринимателей республики

С 1 февраля длится голодовка витебских предпринимателей. Что же такого сделали местные чиновники, вынудив коммерсантов на такие крайние меры? А ничего особенного — просто рьяно взялись выполнять все то, что напридумывали в различных нормативных актах чиновники рангом повыше. Рынки стали торговыми центрами. Торговые места — магазинами. Что это за собой повлекло? Часть товара оказалась несертифицированной и подлежала конфискации, а каждая жвачка должна была передаваться покупателю вместе с кассовым чеком.

Голодовка в Витебске послужила толчком к активным действиям, и 5 февраля прошла встреча лидеров индивидуальных предпринимателей Республики Беларусь, на которой был создан Штаб по проведению массовых акций протеста предпринимателей. Председателем штаба избран Анатолий Шумченко **(тел. 8(029)6-231-270).**

Представители предпринимателей обращаются ко всем предпринимателям республики с просьбой поддержать предпринимателей г.Витебска и их законные требования.

Штабом выдвинуты следующие требования:

1.Удовлетворить требования предпринимателей г.Витебска, в том числе о персональной ответственности чиновников — зам.председателя Витебского горисполкома Яровикова, начальника отдела торговли, услуг и питания Левкович, зам.председателя Витебского облисполкома Южика и других ответственных чиновников городского и областного исполкомов.

2.Не допустить исключения пункта 1.30 из Декрета президента №4 от 27.01.2003 г., которым в настоящее время индивидуальные предприниматели освобождены от таможенного оформления ввозимых из России товаров.

3.Отменить постановление Совета министров от 12.12.2003 г. №1623, утвердившее новые правила торговли на рынках, согласно которым будет практически уничтожена структура рынков, что в конечном итоге приведет к их ликвидации.

4.Немедленно до 20 февраля 2004 г. провести переговоры государственных органов власти и управления с РОО "Перспектива".

5.В случае невыполнения пункта 4 настоящих требований с 1 марта 2004 г. начинается общереспубликанская забастовка предпринимателей с неуплатой единого налога и других платежей.

С целью предупреждения в дальнейшем неадекватных действий чиновников, направленных на уничтожение индивидуального предпринимательства в Республике Беларусь, а также поддержки голодающих предпринимателей г.Витебска и их законных требований, штаб по проведению массовых акций протеста предпринимателей постановил: **провести 12 февраля 2004 года предупредительную однодневную забастовку предпринимателей, а в случае невыполнения государственными органами власти требований предпринимателей с 1 марта 2004 года начать бессрочную забастовку с неуплатой единого налога и других платежей в бюджет.**

ИЗ ПЕРВЫХ УСТ

В последних новостных выпусках платные пропагандисты лукашенковского режима буквально изголялись над участниками международной конференции, которая прошла на днях в Риге с участием представителей белорусской оппозиции. Ответом могут быть интервью лидера Объединенной гражданской партии Анатолия Лебедько и руководителя Центра Мизеса Ярослава Романчука.

Анатолий ЛЕБЕДЬКО:

«На нас не махнули рукой...»

— Состав участников конференции впечатлял, — сказал А.Лебедько. — Министры иностранных дел Латвии, Эстонии, Литвы. Большая группа конгрессменов США во главе с сенатором Джоном Маккейном. Парламентарии, дипломаты, представители неправительственных организаций из Чехии, Германии, Норвегии, Украины, Финляндии, Польши, Швеции. То, что о Беларуси говорят министры, парламентарии, эксперты из ведущих стран Европы и США, свидетельствует, что у нас есть перспектива стать европейским, демократическим государством. На нас не махнули рукой, нас не рассматривают как вымирающее племя, не способное к переменам. В наш народ верят, так что осталось только многим из нас поверить в самих себя.

— Белорусские власти очень болезненно отреагировали на рижский форум. Мгновенно последовали заявления МИД и представителя Беларуси в ОБСЕ. Какова реакция участников и организаторов конференции?

— Белорусскому режиму, который тотально контролирует все внутри Беларуси, трудно свыкнуться с мыслью, что где-то проходят мероприятия, на которых они не определяют повестку дня, состав участников, не распоряжаются микрофоном. Подобные заявления появляются от бессилия и раздражения и вызывают лишь улыбку. Чего стоит пассаж "что не все приглашенные осведомлены о характере запланированной конференции". Представьте, что министр иностранных дел Эстонии Кристина Ойланд или вице-президент Сената Чехии Ян Румл приезжают в Ригу и только здесь узнают, что за мероприятие их ожидает. Полная чушь!

— В заявлениях утверждается, что "международное мероприятие" является тиражированием негативного образа Беларуси в условиях полного отсутствия оппонентов и альтернативных точек зрения".

— Это откровенная ложь. Никто за два дня не сказал плохого слова о Беларуси и ее гражданах. Была жесткая, но фактологичная критика белорусского правителя и его политики. Согласитесь, Лукашенко и Беларусь — это не синонимы.

Что касается альтернативной точки зрения, то слышать это из уст официального Минска очень забавно. В этой связи, пользуясь присутствием в Риге Белорусского телевидения, я предложил Лукашенко провести в Минске с участием представителей власти и ее оппонентов открытые теледебаты по всем вопросам, начиная от внешнеполитической деятельности и до оплаты жилищно-коммунальных услуг. Вот если это произойдет, тогда претензии МИДа будут к месту. А пока о моем предложении правящий режим — ни гу-гу.

— Насколько я знаю, свою лепту в дискуссию внесла руководитель одной из латышских организаций, объединяющей часть белорусов, проживающих в Латвии...

— Да, госпожа В. Пискунова позабавила участников конференции заявлением о том, что зарплата в Беларуси составляет 230 долларов, что у нас работают все предприятия, колхозы, что созданы все условия для развития культуры и языка. Пришлось пригласить ее проехаться по колхозам в радиусе 50 километров от Минска, побывать на полуразваленных заводах и фабриках, съездить к матерям Виктора Гончара, Юрия Захаренко и других похищенных, встретиться с учащимися колосовского лицея. И в заключение я подарил ей книгу "Хотим знать правду", в которой собраны документы о похищении известных в Беларуси людей. Надеюсь, что после ее прочтения В.Пискунова станет лучше понимать нашу страну.

— Что обсуждалось на конференции?

— Мы еще раз акцентировали внимание наших европейских партнеров на необходимости принятия программы помощи Евросоюза для Беларуси. Мы выступаем за облегченный визовый режим для отдельных групп населения Беларуси, к примеру, студентов и ученых, людей, проживающих в пятидесятикилометровой приграничной зоне, за увеличение квот для продукции белорусских предприятий, за помощь негосударственной прессе, за программу сотрудничества на региональном уровне...

Алена ДАШКЕВИЧ.

Ярослав РОМАНЧУК, руководитель Центра Мизеса:

«Европе надоели «абяцанкі-цацанкі»

— Ярослав, это правда, что в Риге Вы вынашивали коварные планы свержения конституционного строя в Беларуси, о которых недвусмысленно намекало все эти дни Белорусское телевидение?

— Это полная чушь. Говорить так о простой научной конференции, в которой принимает участие большое количество высокопоставленных лиц со всего мира, в том числе министры иностранных дел, один из ведущих политиков США Джон Маккейн, работники МИДов и мозговых центров из Европы и Америки, — просто глупо. Представителей же белорусских властей не пригласили в Ригу, как мне говорили, потому, что организаторы конференции не видели в них партнеров для дискуссий. Нашим властям просто не доверяют сейчас в мире. И Европе к тому же просто надоели "абяцанкі-цацанкі", которые белорусские власти постоянно дают, а потом не исполняют. Европе надоело видеть постоянное невыполнение взятых белорусскими властями на себя обязательств.

— Различных конференций в мире каждый день проводятся сотни. Что изменится после этой?

— Во-первых, Европа увидела то, что наша оппозиция объединилась в народную коалицию **"5+"**. Такого однозначного заявления с нашей стороны не было еще никогда. Теперь я надеюсь, что после этой конференции все, кто будет реально участвовать в осенних парламентских выборах от демократической оппозиции, пойдут в едином списке **"5+"**. Вторым итогом можно назвать критическое выступление председателя комитета по международным делам парламента Швеции Урбана Алина, который покритиковал Европейский Союз за очень слабую позицию по отношению к Беларуси. Надеюсь, что это выступление будет содействовать интенсификации активности Европы в этом отношении. Вот вам пример: на сегодняшний день в Барбадосе есть представительство Европейского Союза, а в Беларуси, которая находится в центре Европы, такого представительства нет.

Александр СИЛИЧ.

ТАК І СКАЗАЎ

Джон МАККЕЙН, сенатар ЗША:

«Я не думаю, што хто-небудзь у свеце можа ўявіць сабе магчымасць правядзення ваеннай аперацыі ў Беларусі — гэта немагчыма»

На прадстаўнічай канферэнцыі "Будучыня дэмакратыі па-за межамі Балтыі", якая прайшла ў канцы мінулага тыдня ў Рызе, з рэзкай прамовай у бок беларускіх улад, вядома, выступіў сенатар ЗША, былы кандыдат у прэзідэнты Джон Маккейн. Сенатар Маккейн распачаў свой выступ на канферэнцыі з таго, што нагадаў, як калісьці магутны Садам Хусейн, які тэрарызіраваў дзесяцігоддзямі свой народ, быў "знойдзены проста ў дзірцы ў зямлі". І далей ён працягнуў: "Гэтак будзе са шмат якімі іншымі тыранамі..." Вядома ж, ён не абышоў увагай Аляксандра Лукашэнку. Амерыканскі сенатар зазначыў, што яго рэжым "не можа доўжыцца заўсёды...".

А вось што сенатар Маккейн заявіў пазней, на прэс-канферэнцыі ў прэзідэнцкім палацы ў Рызе:

"Людзі ў Беларусі пазбаўлены асноўных фундаментальных правоў чалавека і свабод, якія гарантаваныя паводле Канстытуцыі Беларусі. Мне падаецца, што ўсе мы любім свабоду і адданыя той ідэі, што людзі ва ўсім свеце павінны мець свабоду. Мы мусім рабіць усё, што мы можам — дыпламатычным шляхам і выкарыстоўваючы ціск грамадскай думкі, каб забяспечыць вольныя і справядлівыя выбары ў Беларусі. Я не думаю, што хто-небудзь у свеце можа ўявіць сабе магчымасць правядзення ваеннай аперацыі ў Беларусі — гэта немагчыма".

Нагадаем, што напярэдадні канферэнцыі ў латвійскай сталіцы, у якой акрамя шэрагу еўрапейскіх і амерыканскіх палітыкаў прынялі ўдзел 22 прадстаўнікі палітычных партый і грамадскіх арганізацый Беларусі, з жорсткай заявай выступіла Міністэрства замежных спраў Беларусі, назваўшы гэтую канферэнцыю "ўмяшаннем ва ўнутраныя справы Беларусі".

Наталля ГАК.

Народная Воля
10 ЛЮТАГА 2004 г.

ПУЛЬС

На Аляску!

У Мінску адбыліся ўрачыстыя провады Нацыянальнай беларускай экспедыцыі "Палярнае кальцо".

Яе праграма ажыццяўляецца ў спартыўных і рэкламных мэтах з культурна-гістарычнай місіяй пад дэвізам "Свет будзе ведаць Беларусь — Беларусь будзе ведаць свет".

Як паведаміў на прэс-канферэнцыі кіраўнік экспедыцыйнага праекта "Палярнае кальцо" Уладзімір Драбо, экспедыцыя працягнецца з 9 лютага па 9 мая гэтага года. Агульная працягласць маршруту — 9240 км: Якуцк — Верхаянск — Чакурдах — Чэрскі — Певек — Анадыр — Уэлен — Берынгаў праліў — Аляска — Канада.

"Перад намі стаіць задача прадэманстраваць сусветнай грамадскасці магутнасць прамыслова і спартыўнага патэнцыялу нашай рэспублікі, дасягнуць берагоў Аляскі і паказаць, што, нарэшце, у 1732 годзе наш беларус Дзмітрый Паўлуцкі адкрыў Берынгаў праліў, які чамусьці носіць імя не Паўлуцкага, а Берынга, — сказаў Драбо. — Другая наша місія — таксама аднавіць гістарычную справядлівасць: нам удалося ўстанавіць каля 40 імёнаў нашых славутых суайчыннікаў-беларусаў, якія ўнесены ва ўсе энцыклапедыі свету, знаходзяцца на сусветных картах, але называюцца яны або вялікімі польскімі падарожнікамі, або вялікімі рускімі, як, да прыкладу, Эдуард Пякарскі".

Па запрашэнні Дзярждэпартамента ЗША

Група беларускіх тэатральных дзеячаў адправілася ў ЗША. У яе складзе — драматург Андрэй Курэйчык, акцёр і прадзюсер Ігар Забара, актрыса Тэатра-студыі кінаакцёра Юлія Палубінская, загадчык кафедры рэжысуры Беларускай дзяржаўнай акадэміі мастацтваў Рыгор Баравік і мастацкі кіраўнік Рэспубліканскага тэатра беларускай драматургіі Валерый Анісенка.

Як паведаміў Андрэй Курэйчык, візіт ажыццяўляецца па запрашэнні Дзярждэпартамента ЗША. Мэта паездкі — "азнаёміцца з гісторыяй і сучасным станам амерыканскага тэатра, сістэмай кіравання і фінансаваннем амерыканскіх тэатраў, а таксама з сістэмай тэатральнай адукацыі, вывучыць традыцыі тэатральнай школы ЗША".

А.Курэйчык збіраецца прапанаваць амерыканскаму боку шэраг праектаў. У прыватнасці, ён паведаміў, што "бачыць вялікія перспектывы ў арганізацыі супрацоўніцтва паміж беларускім і амерыканскім тэатрам, таму не выключае магчымасці працы ў ЗША і пасля заканчэння паездкі".

Юлія ЦЯЛЬЦЕЎСКАЯ.

У Шклове чакаюць нямецкую кампанію «Конрад Якабсан»

Найбольш верагодным інвестарам будаўніцтва завода газетнай паперы ў Шклове з'яўляецца нямецкая кампанія "Конрад Якабсан", паведамілі БелаПАН у дзяржаўным канцэрне "Беллеспаперпрам".

Кампанія ўжо выказала згоду з усімі ўмовамі, што ставяцца беларускім бокам. У прыватнасці, паводле слоў спецыяліста канцэрна, яна гатова ўкласці ў згаданы праект 197,5 мільёна долараў ЗША, а таксама ўзяць на сябе абавязковы экспарт 140 тысяч тон газетнай паперы ў год на рынкі заходніх краін.

У адпаведнасці з інвестыцыйным праектам, магутнасці завода складуць 200 тысяч тон газетнай паперы ў год пры патрэбах унутранага рынку 60 тысяч тон, паведамілі ў "Беллеспаперпраме". У вытворчасці плануецца выкарыстоўваць айчынную сыравіну — яловую драўніну. Агульны кошт будаўніцтва завода, паводле разлікаў спецыялістаў канцэрна, складзе 395 мільёнаў долараў ЗША. Фінансаванне праекта з беларускага боку ў памеры 50 працэнтаў кошту будзе забяспечвацца дзякуючы крэдытным рэсурсам, якія айчынныя банкі плануюць узяць пад гарантыю ўрада ў еўрапейскіх банках.

Пачаць рэалізацыю праекта мяркуецца ўжо ў найбліжэйшыя месяцы, завяршыць будаўніцтва завода — вясной 2006 года, паведамілі ў канцэрне.

Вольга ЛАПІКАВА.

5 новых заказнікаў

У 2004 годзе ў Беларусі з'явяцца пяць новых заказнікаў рэспубліканскага значэння. Прыродаахоўны статус набудзе тэрыторыя на стыку Барысаўскага, Бярэзінскага і Крупскага раёнаў Мінскай вобласці. Тут плануецца стварыць ландшафтны заказнік "Чарневіцкі", прызначаны для зберажэння каштоўных прыродных ландшафтаў і комплексаў.

Біялагічныя заказнікі "Барысаўскі" і "Кляўіца" з'явяцца адпаведна ў Барысаўскім і Ашмянскім раёнах. Гідралагічныя заказнікі "Падвялікі мох" у Ганцавіцкім раёне і "Графская пушча" ў Валожынскім раёне будуць створаны для аховы унікальных водных аб'ектаў. У прыватнасці, верхавых балот, комплексу малых рэк і ручаёў, воднай і каляводнай флоры і фаўны.

Паводле апошніх звестак, у Беларусі існуюць 97 заказнікаў рэспубліканскага значэння. Іх агульная плошча складае 845 тыс. 132 гектары.

Вячаслаў БУДКЕВІЧ.

СУД!

Беглец

15 сентября прошлого года в городе Дзержинске, что под Минском, случилось невероятное. Не явился на судебное заседание обвиняемый — бывший председатель райисполкома Владимир Ткачев. Буквально через месяц, 22 октября, беглеца нашли и задержали в России, во Владимирской области. Но до сих пор (?!) его не этапировали в Беларусь.

Фамилия Ткачева хорошо известна нашим читателям. Еще в марте 2002 года "Народная воля" писала о том, как руководитель Дзержинского района "прихватизировал" служебное жилье. В газете был опубликован протест прокурора Минской области Виктора Сироша на решение Миноблисполкома о передаче Дзержинским райисполкомом в собственность Ткачеву жилого дома, построенного за счет средств областного бюджета.

До того как возглавить Дзержинский райисполком, Владимир Ильич Ткачев руководил колхозом "Большевик" Копыльского района. А в самом райцентре — г.Копыле — имел собственный дом. Современный, благоустроенный, недалеко от районной больницы — этот дом Ткачев приобрел в бытность своей работы в управлении сельского хозяйства Копыльского райисполкома.

В 1999 году председатель колхоза Ткачев пошел на повышение. Владимир Ильич стал председателем Дзержинского райисполкома. В кратчайшие сроки на одной из дзержинских улиц был построен современный коттедж — служебное жилье для председателя местной администрации. Это была, можно сказать, общерайонная стройка, на которую привлекались не только государственные, но и частные строительные организации.

Роскошный дом явно выбивался из незатейливого городского ансамбля. Местные жители, поначалу не знавшие, кто строит такой дорогой особняк, решили, что их места облюбовал кто-то из "новых белорусов".

Безусловно, дом в Копыле явно проигрывал дзержинскому коттеджу. И вполне объяснимо, что Ткачев захотел заполучить этот особняк в собственность.

С ведома областного руководства он продает дом в Копыле местному райисполкому, а за вырученные деньги приобретает особняк в Дзержинске. Но поскольку дом в Дзержинске подпадал под категорию "служебное жилье", в Миноблисполкоме приняли решение вывести коттедж из специального жилищного фонда и разрешить Ткачеву его приватизировать. Часть суммы (деньги за копыльский дом) Ткачев внес сразу, а остальную сумму обязался выплачивать в рассрочку на протяжении 5 лет.

Однако данное решение Миноблисполкома противоречило указу А.Лукашенко "О создании специального служебного жилищного фонда", в котором было четко прописано, что *"жилые помещения специального служебного жилищного фонда не подлежат исключению из числа служебных, приватизации, обмену, разделу, бронированию и сдаче в поднаем"*. Вот почему и появился протест тогдашнего прокурора Минской области Виктора Сироша.

Несколько месяцев запрос прокурора оставался не замеченным Миноблисполкомом. Но тут в Дзержинский район с проверкой финансовой деятельности местной власти приезжают специалисты Комитета госконтроля по Минской области. Выявляется ряд серьезных финансовых нарушений в работе местной администрации. К нелицеприятным операциям оказался причастен лично Ткачев.

Но надо хорошо знать Владимира Ильича Ткачева! Властный, уверенный в себе и своих связях в высоких кабинетах, Ткачев надеется, что все это сойдет ему с рук. Он вносит коекакие деньги в казну, пишет заявление об уходе с должности по собственному желанию, разводится с женой и прописывается в рабочее общежитие.

Однако в марте 2002 года в отношении бывшего председателя Дзержинского райисполкома Владимира Ткачева возбуждают сразу два уголовных дела. Одно — по подозрению в злоупотреблении служебным положением, второе — по подозрению в хищении. Пресловутый дом снова переводят в категорию служебного жилья (*сейчас в нем живет нынешний глава Дзержинской администрации Анатолий Кадет.* — **М.Э.**). Прокурор Минской области выносит решение о задержании Ткачева. Говорят, что, зная характер Владимира Ильича, его задержание проходило при участии спецподразделения "Алмаз" — юристы опасались, что Ткачев может оказать сопротивление.

В.Ткачев мог жить в этом шикарном коттедже. Но после этапирования из России ему явно придется пожить в казенном доме с решетками на окнах.

Позже Ткачеву была изменена мера пресечения на подписку о невыезде. И тут происходят вещи беспрецедентные. То ли бывший вертикальщик был уверен в своей безнаказанности, то ли его покровители убеждали, что ему нечего опасаться, а иначе чем объяснить тот факт, что, пока шло следствие, Ткачев вел себя, мягко говоря, вызывающе. Он мог не явиться на допрос, нагрубить следователю. Кроме того, в это время он устроился на работу в Жлобинский район. По некоторой информации, специально под Ткачева был создан сельскохозяйственный производственный кооператив — агрокомбинат "Днепр", который объединил пять обанкротившихся колхозов Жлобинского района. "Поднимать" их и поручили обвиняемому в хищении Владимиру Ткачеву. Это выглядело более чем удивительно: как правило, руководящие работники, в отношении которых возбуждается уголовное дело, на время ведения следствия отстраняются от должности. А Ткачев, выходит, наоборот, эту самую должность получил...

Правда, когда дело было передано в суд, темпераментный Ткачев несколько поостыл. Или почувствовал, что от правосудия ему не уйти?

В уголовном деле бывшего руководителя Дзержинского района появляются новые обвинения: организация поддельных документов, совершение особо злостного хулиганства. Теперь Ткачев исправно является на все заседания суда, если отсутствует — предъявляет больничный лист. Но когда до вынесения приговора остается совсем немного — он исчезает.

...12 сентября 2002 года состоялось очередное заседание выездной сессии суда Минской области по делу Владимира Ткачева. Открытый процесс проходил в районном суде Дзержинска. После выступления государственного обвинителя и потерпевших председательствующий объявил перерыв. В понедельник 15 сентября перед судом должен был выступить адвокат Ткачева, затем — держать слово сам обвиняемый. Следующий, заключительный этап — вынесение приговора.

Однако 15 сентября Владимир Ткачев в суд не явился. В этот же день бывшему председателю Дзержинского райисполкома снова изменили меру пресечения — на сей раз на содержание под стражей. Сотрудникам МВД поручили найти обвиняемого. Но через 10 дней суд получил ответ: местонахождение Ткачева не установлено. 26 сентября судья объявил обвиняемого в розыск.

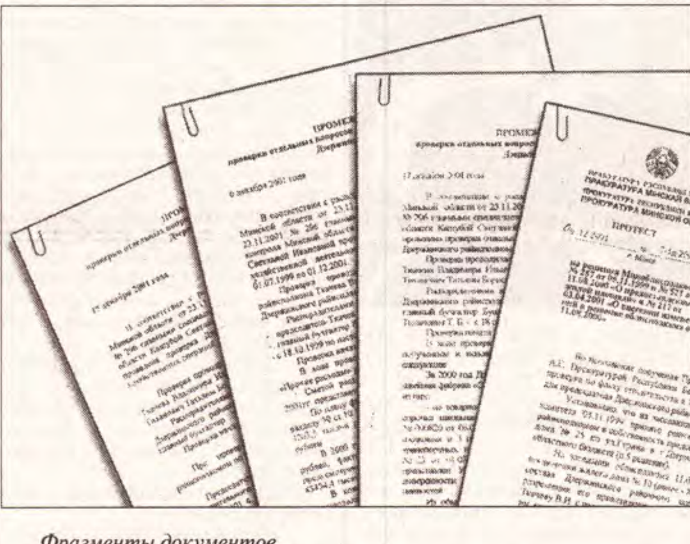
Ткачева нашли спустя месяц в России, во Владимирской области. И сразу задержали. Теперь его должны этапировать в Беларусь.

Как это происходит на практике? Конвой планово перемещает подследственного из одного изолятора в другой. Задержанному бывшему белорусскому вертикальщику Ткачеву вроде бы предстоит недолгий путь. Расстояние от Владимира до Минска — 900 километров. На российско-белорусской границе председателя-беглеца должны передать белорусскому правосудию. Но до сегодняшнего дня Владимир Ткачев находится в России.

Может, кому-то выгодно, чтобы он подольше находился вдали от родины? Может, Ткачев не все сказал суду и кто-то опасается, что в деле всплывут фамилии больших начальников? А может, эти самые начальники проявляют "солидарность": а почему бы Ткачеву не затеряться на бескрайних российских просторах?

В Минском областном суде говорят, что этапирование обвиняемых — это не в их компетенции. И что Ткачев до сих пор в России исключительно по вине российской стороны: таможенные стражи правопорядка работают медленно, и белорусской стороне приходится ждать. Как только бывший председатель Дзержинского райисполкома появится в Минске, судебное разбирательство будет продолжено. И, по всей вероятности, продлится недолго, ведь Ткачев исчез именно тогда, когда суд должен был вынести приговор...

Мария ЭЙСМОНТ.

Фрагменты документов.

СІТУАЦЫЯ

А пра што думала галава раней?

За некалькі хвілін пазбавілася жылля сям'я Яскевічаў з вёскі Андронавічы, што паблізу ад Віцебска. Муж з жонкай і чацвёра дзяцей былі ў сваёй кватэры на другім паверсе старога цаглянага дома, калі пачулі, як трашчыць дах. Выскачыўшы на двор, гаспадар убачыў, што пад грузам снегу абвалілася страха. Адначасова ў пакоі правісла столь, і толькі цуд уратаваў жыльцоў ад трагедыі. Тоўсты снегавы слой разбурыў шыферны дах плошчай каля 100 квадратных метраў.

Сям'я Яскевічаў у роспачы. Чыноўнікі Віцебскага райвыканкама, куды пацярпелыя звярнуліся па дапамогу, параілі Яскевічам узяць лес на карню і адбудоўваць дом, бо нічога іншага прапанаваць не могуць: у раённым бюджэце грошай няма. У Яскевічаў ні сродкаў на набыццё лесу, ні сіл на будоўлю таксама няма. Але, скажам адкрыта, у іх быў час, каб як толькі дах пакрыўся тоўстым слоем снегу, згрэбсці яго. Адкуль такая абыякавасць? Мабыць, з савецкіх часоў. Людзей адвучылі ад працы, адвучылі клапаціцца нават пра сябе! Маўляў, з'явіцца добры дзядзька, і ўсё зробіць. Не, не з'явіцца, а пра сваё жыццё трэба думаць кожнаму...

Трылер «Брат» па віцебскім сцэнарыі

Амаль трагічна завяршылася банальнае рабаванне ў садоваагародным пасёлку Уланавічы на паўночнай ускраіне Віцебска.

Гаспадары домікаў, прыехаўшы сюды ў адзін са студзеньскіх выхадных, вельмі здзівіліся, калі заўважылі шмат сцяжынак сярод гурбаў снегу.

Аказалася, што напярэдадні тут пабывала вялікая група супрацоўнікаў міліцыі, якія прыбылі ва Уланавічы па экстраным выкліку: у адным з дачных будынкаў быў знойдзены ў лужыне крыві гаспадар сядзібы Юрый Багроў (назавем яго так). 40-гадовы мужчына быў ледзь жывы ад глыбокіх сечаных ран галавы, але паспеў паведаміць, што стаў ахвярай роднага брата Барыса.

Саліднага, гаспадарчага, непітушчага халасцяка Юрыя суседзі паважалі. А вось ягоны малодшы брат быў поўнай процілегласцю старэйшаму. За крадзеж і разбой Барыса асудзілі да пазбаўлення волі, ён зусім нядаўна вярнуўся з месцаў зняволення.

Сюжэт гэтай страшнай гісторыі пачаўся з таго, што Юрый, наведаўшы сваю дачу пасля шэрагу святочных дзён, заўважыў прыкметы крадзяжу: з доміка нехта вынес каштоўныя рэчы і прадукты.

Гаспадар дачы неадкладна звярнуўся ў раённы аддзел міліцыі з адпаведнай заявай і на пытанне следчага аб тым, каго ён падазрае, назваў малодшага брата Барыса, які, маўляў, мог "навесці" на маёмасць Юрыя каго-небудзь са сваіх сябрукоў па зоне.

Барыс, даведаўшыся аб учынку старэйшага брата, вельмі абурыўся і адчуў сябе зняважаным. Ён прыхапіў вострую сякеру і накіраваўся на брату дачу для суровай разборкі.

Пра што ішла размова паміж двума роднымі людзьмі, ведаюць толькі яны. А вось вынік размовы аказаўся драматычны: Юрыя давялося ратаваць хірургам, якія зрабілі яму некалькі складаных аперацый.

Барыса затрымалі адразу, а неўзабаве быў арыштаваны і адзін з ягоных знаёмых, таксама раней асуджаны. Праўда, праз які тыдзень абодвух затрыманых адпусцілі пад падпіску аб нявыездзе. Такая памяркоўнасць праваахоўных органаў можа тлумачыцца тым, што затрыманыя далі прызнальныя паказанні. Магчыма, тут адыграла сваю ролю тое, што пацярпелы ад рабавання і замаху на забойства Юрый Багроў усё-такі выжыў пасля страшэнных раненняў.

Ваенгандлю — каюк?

Віцебскі ваенгандаль дайшоў да гранічнай ступені безграшоўя. Арганізацыя, што заклікана абслугоўваць буйную, не забытую бюджэтам сілавую структуру, не ў стане забяспечыць прыстойныя заробкі сваім супрацоўнікам. Фінансаванне ваенгандлю скарацілася настолькі, што прафсаюзны камітэт Віцебскага падраздзялення не змог выдзеліць сціплую суму на паштоўкі, каб павіншаваць з Новым годам і Нараджэннем Хрыстовым сваіх ветэранаў — удзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны. Наўрад ці знойдуцца грошы і на віншаванні ветэранаў Віцебскага ваенгандлю з чарговым "мужчынскім" святам — Днём абаронцы Айчыны.

Яно і нядзіўна, што ў касе ваенгандальскага прафкама пуста, бо сярэдняя зарплата супрацоўнікаў гэтай арганізацыі складае каля 150 тысяч рублёў. Прадаўцы атрымліваюць у месяц па 100 тысяч, а кухонныя рабочыя — на 30 тысяч менш. Адпаведна нізкія і прафсаюзныя ўзносы. Так што старшыні прафкама Надзеі Балуевай прыйдзецца хутчэй за ўсё выдаткоўваць сёлета ўласныя грошы на віншавальныя паштоўкі ветэранам вайны, пенсіянерам гандлю ў сувязі з юбілеем Перамогі і вызвалення Беларусі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

ГЛЫБІНКА

Адны звальняюцца, другім працаваць няма дзе

Мінулы год вывеў Слуцк на першае месца ў вобласці па ўзроўні афіцыйна зарэгістраваных беспрацоўных. Калі ў цэлым па вобласці ён склаў 2,12 працэнта ад колькасці працаздольнага насельніцтва, то ў Слуцку — 3,98 працэнта — амаль удвая болей. А менавіта 1500 чалавек толькі тых, хто зарэгістраваўся ў рэгіянальным Цэнтры занятасці.

Зрабілі ж гэта далёка не ўсе. У сапраўднасці, як лічаць кампетэнтныя людзі, колькасць беспрацоўных куды вышэй. На адно вакантнае месца ў цэнтры занятасці прыпадае 15 чалавек.

Сярэдні тэрмін атрымання работы афіцыйна зарэгістраванаму беспрацоўнаму складае 4,1 месяца. Кожны трэці з іх стаіць на ўліку насамрэч ад шасці месяцаў да года, кожны шосты — звыш года. Толькі палавіна гэтых небаракаў атрымлівае штомесячную дапамогу па беспрацоўі, сярэдні памер якой усяго 22 тысячы рублёў. І хоць за мінулы год Цэнтрам было працаўладкавана 3,2 тысячы чалавек з іх 1,8 тысячы — на пастаянную работу па-ранейшаму колькасць тых, хто шукае працу, заўважна — не зніжаецца пры тым, што 3162 чалавекі звольніліся з прадпрыемстваў і арганізацый за мінулы год. Асноўная прычына звальненняў — нізкія заробкі.

За «Калі ласка» — узбучка

Ад знаёмага настаўніка-пенсіянера, колішняга выкладчыка гісторыі, пачуў даволі сумны споведзь. Завітаўшы адзін з інтэрнатаў горада, дзе падрабляе ягоная жонка, ён намерыўся парай беларускіх слоў "ажывіць" спрэс рускамоўныя шыльды, вітражы, плакаты на сценах і дзвярах. На адной з абвестак са словамі "Закрывайте, пожалуйста, дверь" ён над другім словам шарыкавай ручкай надпісаў: "калі ласка", наіўна лічачы, што трымаецца дзяржаўнага дзвюхмоўя, якое спрэс ігнаруецца.

Паколькі настаўнік размаўляе на роднай мове, якой яго вучылі бацькі, дзядуля і бабуля, то жонка, заўважыўшы тую "папраўку" на абвестцы, адразу здагадалася, чыіх рук справа: "Как ты мог такое написать на дверях? С ума сошел на старости лет!" Далей — болей у тым жа духу. І мусіў дзядуля браць вучнёўскую гумку і выціраць тое "калі ласка", каб справа не дайшла да большага сямейнага скандалу.

Мусіць, зразумеў: ягоны наіўны намер нагадвае, як кажуць, біццё галавой аб сцяну. Вяртанне жыцця роднай мове — справа перш за ўсё дзяржаўная, і пачынаць яе трэба са школы.

Няроўны шлюб

Так здаўна называлі шлюб, калі багаты жаніх быў старэй за бедную нявесту гэтак гадоў на 20—25. Нешта падобнае назіраецца зараз у рэфармаванні калгасаў (так званых сельскагаспадарчых вытворчых кааператываў). З падачы аблвыканкама сесія райсавета прапанавала далучыць шэсць нерэнтабельных гаспадарак (тры гады запар — стратныя) да прадпрыемстваў і іншых арганізацый горада і раёна.

Лёс трох з іх ужо вырашаны. Так, сельгаскааператыў "Лясны край" прывязалі да адкрытага акцыянернага таварыства "Аграсэрвіс" (ранейшая "Райсельгастэхніка"); сельгаскааператыў "Селішча" — да не вельмі багатага суседа "Знаменский"; сельгаскааператыў "Замосце" — да Слуцкага камбіната хлебапрадуктаў (17 кіламетраў ад цэнтральнай сядзібы гаспадаркі). Не сакрэт, радасці ад такога "шлюбу" ў новых гаспадароў, якія і самі ледзь зводзяць канцы з канцамі, мала — лішні хамут на шыю.

І што сімвалічна: самымі збяднелымі гаспадаркамі за гады "развітога сацыялізму" і ўжо ў эпоху "перабудовы" сталі тыя, што мелі рэвалюцыйна-бальшавіцкія назвы: "Краіна Саветаў", "Чырвоны Кастрычнік", "Памяць Ільіча", "III Інтэрнацыянал". І хоць назвы гэтыя ўжо скасаваныя, у вяскоўцаў старэйшага пакалення, не гаворачы пра маладых, мала надзей, што ў іх жыцці хутка настануць рэальныя змены да лепшага.

На чарзе да такога аб'яднання з далёкімі ад вёскі новымі гаспадарамі — сельскагаспадарчыя вытворчыя кааператывы "III Інтэрнацыянал", "Грэск", "Слуцкі маяк".

Алесь ВОЛАТ.

г.Слуцк.

Бураўкін піша пра Быкава

Думкамі пра мінулае і цяперашняе жыццё ў Беларусі, а таксама апошнімі творчымі здзяйсненнямі і планамі падзяліўся з віцебскімі прыхільнікамі свайго шматграннага таленту знакаміты беларускі паэт Генадзь Бураўкін, які па запрашэнні Віцебскай абласной рады Таварыства беларускай мовы правёў тры дні ў горадзе на Заходняй Дзвіне, дзе сустрэўся з актывістамі ГА ТБМ, а таксама з чытачамі абласной бібліятэкі імя Леніна.

Генадзь Бураўкін прыехаў у Віцебск з новымі вершамі і літаратурнымі задумамі. Ён расказаў, што ў выдавецтве "Мастацкая літаратура" ляжыць, "праходзячы выпрабаванне часам" (так не без горычы пажартаваў госць), гатовая кніжка лірыкі "Жураўлiная пара", кніжка сумных вершаў, бо, патлумачыў паэт, менавіта гэткі настрой уласцівы чалавеку ў восеньскі час жыцця. Амаль завершана падрыхтоўка да друку яшчэ аднаго зборніка — "Лісты да запатрабавання".

Усяго ж у творчым багажы Г.Бураўкіна было ўжо каля трыццаці паэтычных кніжак, за адну з якіх ("Варта вернасці") таленавіты сын Віцебшчыны, нараджэнец Расонскага раёна, удастоены Дзяржаўнай прэміі імя Янкі Купалы.

Генадзь Мікалаевіч працягвае ствараць лірычныя вершы, але галоўнай сваёй цяперашняй задачай лічыць працу над кнігай успамінаў пра блізкага сябра, вялікага пісьменніка Васіля Быкава.

Падчас сустрэчы з чытачамі Бураўкін сказаў, што хоча, каб гэтая кніга выйшла ў свет да 80-годдзя з дня нараджэння Васіля Уладзіміравіча.

Амаль кожны дзень да Бураўкіна па ягонай просьбе дасылаюць свае ўспаміны пра Быкава тыя, хто яго добра ведаў. Лісты ад літаратараў, журналістаў, дзеячаў кіно і тэатра, рэдактараў і выдаўцоў прыходзяць з Расіі, Польшчы, Украіны, Літвы ды іншых краін. Абяцаў даслаць з Бруселя свае ўспаміны аб сустрэчах з Быкавым славуты кіргізскі пісьменнік, а цяпер дыпламат Чынгіз Айтматаў.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

ДЗЯКУЙ!

«Слова «Нінбург» — пароль бескарыслівай дружбы

Чарговы і, як заўсёды, шчодры падарунак — вялікі груз гуманітарнай дапамогі — прывезлі ў Віцебск з германскага горада Нінбурга прадстаўнікі дабрачыннай арганізацыі "Транс-Хелп" Ханс Ліпферт, Хандзі Ліпферт і Эвелін Роса.

Гасцей з краіны колішніх ворагаў, якія сталі надзейнымі сябрамі, у Віцебску віталі, як доўгачаканых сваякоў.

Уласна кажучы, яны і сапраўды з'яўляюцца для жыхароў Віцебска блізкімі людзьмі, а Нінбург стаў горадам-пабрацімам, заняўшы пачэснае месца, якое ў савецкія часы належала Франкфурту-на-Одэры, што страціў гэты статус пасля ўз'яднання Усходняй і Заходняй Германіі.

Гуманітарная дапамога з Нінбурга ў Віцебск паступае рэгулярна ўжо больш як 10 год запар, пачынаючы з часу чарнобыльскай катастрофы, пасля якой многія германскія сем'і сталі запрашаць да сябе на адпачынак беларускіх дзяцей, пацярпелых ад радыяцыі.

Прымалі ў сваім доме маленькіх беларусаў і муж і жонка Ліпферт — Ханс і Хайдзі, якія з цягам часу сталі аднымі з актыўнейшых дзеячаў дабрачыннай арганізацыі "Транс-Хелп", што аб'ядноўвае мноства жыхароў Нінбурга, мэр якога спадар Брыбер усяляк садзейнічае ўмацаванню сувязяў паміж гарадамі-пабрацімамі.

Аказваць фінансавую падтрымку дабрачыннай арганізацыі лічаць сваім абавязкам сотні грамадзян Нінбурга. Ханс Ліпферт здае на мясцовую карданажную фабрыку тоны макулатуры, сабранай гараджанамі на карысць арганізацыі "Транс-Хелп".

Студзеньскі гуманітарны рэйс Нінбург—Віцебск даставіў мэблю, прызначаную манастырскаму прытулку для бяздомных, будаўнічыя матэрыялы, шмат падарункаў маленькім віцябчанам ды многія іншыя патрэбныя і каштоўныя рэчы. Нямецкія сябры паведамілі, што наступны гуманітарны рэйс з горада-пабраціма ў Віцебск запланаваны ў маі.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

ДЕЛА КОММУНАЛЬНЫЕ

Домофонизация всей страны?

Как известно, жилищно-коммунальные службы города Минска получили указание Мингорисполкома обеспечить все подъезды жилых домов кодовыми замками и железными дверями.

Методика установки дверей и домофонов у каждого из ЖЭСов оказалась своя и у некоторых даже весьма оригинальная. Скажем, в районе Слепянка, а точнее, в домах по ул. Фроликова, сие указание свыше выполнили следующим образом. За установку домофона с жильцов дома взяли деньги и, спустя некоторое время, установили домофоны... на обычную деревянную дверь, которая стояла в подъездах изначально.

Другой вариант: в домах-пятиэтажках по ул. Плеханова домофоны установили аналогичным со Слепянкой образом, с небольшой лишь разницей — бесплатно. Но ведь состояние деревянных дверей оставляет желать лучшего и, наверное, для улучшения их стойкости или для того, чтобы создать видимость обновления сего сооружения, работники ЖЭСа забили досками окошечко на дверях. Вот так, наверное, надо выполнять приказы начальства.

Третий вариант: в доме из двух подъездов по ул. Кальварийской установили железную дверь и домофон на платной основе только в одном подъезде, а за второй подъезд никто браться и не собирается. Видимо, ЖЭС уже отчитался за этот дом, как за "одомофоненный" в полном объеме.

Четвертый же вариант — из разряда того, как оно должно быть на самом деле. Это — дома по ул. Жудро. Там установка железной двери и кодового замка не стоила жильцам ни копейки и дело сделано "на совесть", т.е. добросовестно и качественно.

Так кто же ответит: отчего зависит качество выполняемых указаний? От самих работников ЖЭСов, финансового положения данных служб или просто от элементарной халатности и привычки работать "спустя рукава"?

Наталья ГУСЕВА.

БЫВАЕТ ЖЕ...

Внук шел по стопам деда, но свернул...

В Минском городском суде готовится к рассмотрению уголовное дело в отношении двух сотрудников Центрального РУВД, обвиняемых в убийстве.

Один из обвиняемых является внуком бывшего министра внутренних дел.

2 августа минувшего года внук генерала, молодой лейтенант, прослуживший в милиции около года, взял с собой стажера и отправился на так называемый профилактический обход вверенной ему территории. В одной из квартир, где жил ранее судимый минчанин, возник конфликт, и обход завершился избиением до смерти хозяина.

Эта история могла вполне, выражаясь на милицейском жаргоне, стать "глухарем". Если бы не свидетель "профилактического" побоища — знакомый хозяина квартиры, который успел незаметно спрятаться под кроватью и из положения лежа наблюдал за происходящим.

Психиатрическая экспертиза признала офицера уменьшенно вменяемым. Согласно УК, такое состояние характерно для лица, которое "не могло в полной мере сознавать значения своих действий или руководить ими вследствие болезненного психического расстройства или умственной отсталости". К месту заметить: такое состояние не освобождает от уголовной ответственности, но может учитываться при назначении наказания.

Безусловно, дедушке, ушедшему на пенсию с погонами генерал-лейтенанта, история с внуком здоровья не прибавит. Бывший министр прекрасно знает, что нелегка служба в милиции, не всякому погоны по плечу, но перед законом все равны.

Виталий ЧИЖОВСКИЙ.

Атрымлівала пенсію за чалавека, які памёр

Кантралёр-касір Баранавіцкага аддзялення ААБ "Беларусбанк" падазраецца ў прысваенні і растраце больш як 5 мільёнаў рублёў, якія знаходзіліся на пенсіённым рахунку чалавека, які памёр яшчэ на пачатку 2002 года.

Як паведамілі БелаПАН у прэс-службе УУС Брэсцкага аблвыканкама, у дачыненні да 37-гадовай падазронай узбуджана крымінальная справа. Супрацоўнікі аддзела па барацьбе з эканамічнай злачыннасцю ўстанавілі, што на працягу 2002—2003 гадоў касір выпісвала фіктыўныя расходныя ордэры і такім чынам прысвоіла і растраціла 5 мільёнаў 100 тысяч рублёў, што знаходзіліся на пенсіённым рахунку чалавека, які памёр.

У Брэсцкай вобласці за апошні час гэта ўжо другі выпадак, які стаў здабыткам галоснасці, калі супрацоўнікі "Беларусбанка" зараблялі на нябожчыках.

Нядаўна да пяці гадоў абмежавання волі быў асуджаны кантралёр-касір аддзялення "Беларусбанка" у вёсцы Лышча Пінскага раёна. Ён асуджаны за прысваенне чэкаў "Жыллё". Летам 2002 года касір незаконна аформіў чэкі "Жыллё" на імя 17 памерлых да таго часу грамадзян, а таксама на 37 вяскоўцаў састарэлага ўзросту, якія па розных прычынах не звярталіся па жыллёвую квоту, налічаную ім падчас прыватызацыі. За прададзеныя чэкі касір выручыў больш за 1,3 мільёна рублёў.

Валянціна КАЗЛОВІЧ.

Народная Воля

10 ЛЮТАГА 2004 г.

ЧТО ПРОИСХОДИТ В МИРЕ

Михаил Горбачев получил премию Grammy

Бывший президент СССР Михаил Горбачев получил престижную музыкальную премию Grammy. Михаил Горбачев был награжден в номинации "Лучший текстовый альбом для детей" за работу по озвучиванию музыкальной сказки Сергея Прокофьева "Петя и волк". Вместе с ним премию получили также экс-президент США Билл Клинтон и звезда итальянского кино Софи Лорен. Однако никто из них не присутствовал на 46-й церемонии вручения премии, которая прошла в Лос-Анджелесе.

Альбом "Петя и Волк" был выпущен в августе 2003 года, в него вошло и продолжение сказки — "Волк и Петя", музыку к которому сочинил французский композитор Жан-Паскаль Бейнтус. Сказку на музыку Прокофьева озвучила Софи Лорен, продолжение — Билл Клинтон, Михаил Горбачев записал на английском языке вступление и эпилог обеих сказок. Организаторы этого проекта обещают в скором времени выпустить русскоязычную версию альбома.

Марсоход «Спирит» просверлил первую скважину на Марсе

Американский марсоход "Спирит" просверлил первое отверстие в грунте на поверхности Марса. Глубина просверленного "Спиритом" отверстия составила 2,7 миллиметра, диаметр — около 45 миллиметров. Специалисты НАСА надеются, что выполненная марсоходом операция позволит им получить сведения о геологическом прошлом планеты. "Мы сотворили таким образом часть истории. Мы сделали на Марсе первую запланированную скважину. "Скала" сильно сопротивлялась, и нам потребовалось три часа, чтобы проникнуть на эту глубину", — заявил один из специалистов НАСА.

Местом для бурения первой марсианской "скважины" была выбрана "скала" Адирондак, поскольку ее поверхность оказалась в значительно меньшей степени запыленной по сравнению с остальной прилегающей территорией.

На шестой день разбора завалов в Конье нашли живого подростка

В турецком городе Конья из-под завалов рухнувшего шесть дней назад жилого дома извлекли живого 16-летнего молодого человека. Юноша выжил, поскольку оказался в "воздушном мешке" между бетонными блоками. Также спасатели извлекли из-под обломков тела троих погибших. Обнаружение Мухаммета Калема — первая удача спасателей с минувшего вторника. Позже в больнице он рассказал, что все пять дней, проведенные под завалами, был уверен, что его спасут. Врачи считают состояние здоровья Мухаммета удовлетворительным.

Число погибших в результате обвала жилого дома в Конье достигло 66 человек. Под развалинами до сир пор находятся десятки человек, но спасатели считают шансы найти живых минимальными. Местные власти полагают, что причиной обвала могло быть низкое качество постройки. Турецкие правоохранительные органы уже задержали двоих подрядчиков, которые строили рухнувший дом.

В лондонском аэропорту украли 3,2 миллиона долларов

В лондонском аэропорту Хитроу грабители, заковав в наручники 15 работников багажного отделения, похитили 1, 75 миллиона фунтов стерлингов, что составляет около 3,2 миллиона долларов США. По данным полиции, шестеро мужчин, вооруженных пистолетами, проникли на территорию склада компании Menzies World Cargo. Около 15 грузчиков, находившихся там, были скованы пластиковыми лентами-наручниками. Трое работников получили легкие телесные повреждения. На складе грабители похитили несколько сумок с банкнотами и скрылись на угнанном микроавтобусе. В настоящее время полицией по подозрению в причастности к этому преступлению задержано пять человек. Идет поиск еще трех подозреваемых.

Последний раз столь крупное ограбление произошло в аэропорту Хитроу в марте 2002 года, когда преступники украли около трех миллионов долларов, незадолго до этого прибывших рейсом авиакомпании South African Airways. За месяц до этого инцидента два человека ограбили на территории аэропорта микроавтобус, в котором находились 6,5 миллиона долларов.

С ЛЕНТЫ БИ-БИ-СИ

Министры «Семерки» договорились о валюте

Министры финансов из семи индустриально развитых стран приняли соглашение об обменных курсах ключевых мировых валют. Предполагается, что США пообещали не давать доллару слишком сильно опускаться относительно евро и йены. При этом американцы хотят, чтобы курс китайской валюты, юаня, был менее жестким и менялся в соответствии с колебаниями на рынке.

Этот призыв содержится в заявлении, сделанном по результатам двухдневной встречи министров "Большой семерки" и России на курорте Бока Ратон во Флориде. В заключительном заявлении говорится, что в последнее время усилилась тенденция стабилизации в мировой экономике, и что нужно предпринять новые усилия по содействию свободе торговли.

Чрезмерная неустойчивость и резкие колебания мировых валют нежелательны, говорится в заявлении.

По-видимому, эта фраза отражает закулисное соглашение о том, что доллару не следует продолжать падать относительно фунта, йены и евро, но при этом курс юаня должен стать плавающим.

Сейчас правительство Китая производит интервенции на валютном рынке, чтобы курс юаня оставался жестко привязанным к доллару.

То есть доллар останется слабым. Он не будет слишком сильно падать, но не будет и расти. Во всяком случае на это надеются министры финансов.

Предвыборный год

При этом Китай, как бы странно это ни показалось, не является членом "Семерки". Российский первый вице-премьер и министр финансов Алексей Кудрин участвовал во встрече, однако участники элитного клуба индустриально развитых стран избегают термина "Восьмерка", когда речь заходит об экономических, а не политических вопросах.

Однако какие бы соглашения ни принимались, существует одна большая политическая реальность: этот год в США является предвыборным, и дешевый доллар — на руку президенту Бушу. Он способствует увеличению экспорта и, следовательно, росту экономики, цифры которого станут предметом особого внимания накануне выборов, которые намечены на ноябрь.

Это означает, что Белый дом вряд ли пойдет на резкое изменение экономической политики до выборов.

Хакамада и Глазьев стали кандидатами в президенты

Ирина Хакамада и Сергей Глазьев стали шестым и седьмым претендентами на пост президента России. Центральная избирательная комиссия зарегистрировала их для участия в президентских выборах, которые пройдут 14 марта.

Однако Центризбирком тем не менее решил направить в прокуратуру материалы, которые говорят о подделке ряда подписей в поддержку как Хакамады, так и Глазьева.

Ирина Хакамада — единственная женщина-кандидат на предстоящих выборах. Она покинула пост сопредседателя Союза правых сил после провала партии на парламентских выборах в декабре. Сергей Глазьев представляет Народно-патриотический союз "Родина".

Обозреватели рассматривают Глазьева как одного из реальных претендентов на лидерство в левых силах, оппозиционных президенту Путину.

ЛЮБОПЫТНО

Юная американка проехала сотню километров на машине без тормозов

20-летняя американка едва не погибла, проехав по переполненному шоссе более сотни километров на машине с отказавшими тормозами. Происшествие случилось в окрестностях города Денвер в штате Колорадо.

Энджел Эк ехала на своем семилетнем "Понтиаке", когда машина внезапно самопроизвольно ускорилась до 160 километров в час. По словам девушки, она даже не нажимала на педаль газа. Попытки затормозить ни к чему не привели. Энджел включила аварийную сигнализацию и стала лавировать на шоссе в плотном транспортном потоке. Несколько раз ей чудом удалось избежать столкновения. Наконец она дозвонилась по мобильному телефону своему другу, который сообщил о происходящем в полицию. Движение по шоссе было перекрыто, когда Энджел уже была на окраине Денвера. Чтобы остановить взбунтовавшееся транспортное средство, полицейским пришлось выполнить трюк, который они раньше видели только в кино.

Патрульным офицерам удалось подставить свою машину таким образом, чтобы автомобиль Энджел аккуратно врезался в нее, замедлил движение и через некоторое время остановился. В результате ни спасатели, ни спасенная не пострадали.

Венецианская полиция полтора часа ловила российского моряка, измученного ностальгией

Российский моряк, измученный ностальгией, угнал вапоретто (венецианский речной трамвай), переполошив итальянские антитеррористические организации. 36-летний нелегальный иммигрант, бывший моряк Виктор Соболев пробрался на судно, стоявшее у причала. Власти посчитали, что катер скорее всего угнали террористы из "Аль-Кайеды". Антитеррористические ведомства были приведены в состояние боевой готовности. Все важные объекты, включая нефтехимический завод, который находится недалеко от Венеции, были взяты под усиленную охрану.

Местоположение судна удалось определить при помощи встроенного прибора GPS, который обычно используется для слежения за "дорожным движением" на каналах. После этого полицейские на катерах устроили погоню за сбежавшим моряком, которая продолжалась 90 минут. Соболев уходил на полной скорости, даже пытался таранить преследователей своим вапоретто, однако, в конце концов, его задержали.

Медицинские эксперты установили, что 36-летний нарушитель находился в состоянии сильнейшего алкогольного опьянения. Он объяснил свои действия ностальгией и тоской по морю. Виктору Соболеву предъявят обвинения в угоне транспортного средства, оказании сопротивления сотрудникам полиции, нарушении визового законодательства, а также нарушении нескольких навигационных законов.

МЫСЛИ СКВОЗЬ ГОДЫ

Многие читатели наверняка заметили: в последние годы "Народная воля" никак не отмечает даты, связанные с В.И.Лениным. Это не значит, что редакция вообще исключает эту известную личность из истории. Вопрос в другом — как ее оценивать? Не секрет, что еще не так давно почти все относились к Ленину, как к апостолу "единственно верного и всесильного" учения. Это было характерно и для поколения так называемых "шестидесятников", которое подарило обществу немало диссидентов.

Эволюция взглядов происходила по мере того, как нашим глазам открывалась правда.

Недавно с интересной статьей выступил известный поэт Евгений Евтушенко, чьи корни, кстати, уходят в землю белорусскую. Предлагаем читателям "Народной воли" ознакомиться с ней. Прочитав ее, вы узнаете, что сегодня думает о вожде мирового пролетариата автор поэмы о Ленине "Казанский университет", в годы написания балансировавшей на грани крамолы.

Тоталитаризм начался с тире

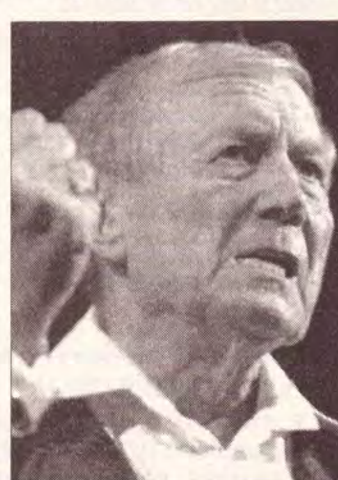
Ленин был сам предателем ленинских идеалов

Евгений ЕВТУШЕНКО

Вернувшись из концентрационного лагеря, поэт-диссидент Юрий Даниэль, в защиту которого я выступил во время мракобесного процесса над ним в 1966 году, рассказал мне, что многие цитаты из моей поэмы "Казанский университет" были выцарапаны гвоздем или тайно спрятанным ножом на стенах уборных для заключенных, как, например: "В дни, духовно крепостные, / в дни, когда просвета нет, / тюрьмы — совести России / главный университет".

Я горжусь тем, что принадлежу к шестидесятникам — поколению Сахарова, Гагарина, Ландау, Ефремова, Баталова, Смоктуновского, Тарковского, Рязанова и всей нашей поэтической плеяды. Но у многих из нас были временные иллюзии, от которых мы постепенно избавлялись, за что нас порой упрекали в хамелеонстве наши отечественные бароны Гринвальдусы, которые замаскированно или явно "все в той же позиции сидят на тех же самых камнях".

Возвращавшиеся из лагерей чудом уцелевшие свидетели самогеноцида открывали нам глаза на то, что происходило в тюрьмах и за колючей проволокой. Не обладая знанием деталей истории, умело припрятываемых в архивах, особенно ИМЛ, мы начали бороться с "наследниками Сталина", противопоставляя ему якобы демократического Ленина.

Работая в архивах города Казани над поэмой о Ленине, я нашел драгоценную папку доносов в полицейское управление на семнадцатилетнего студента — Володю Ульянова. В одном из них описывалась следующая картина: после казни его любимого старшего брата-террориста студенты, соболезнующие младшему брату, затащили его в дешевую пивную и дали ему полный двухсотграммовый стакан водки. Володя осушил его почти невидяще и неслышаще, как сомнамбула, после чего ему заботливо поднесли на запивку кружку пива и дали куснуть соленый огурец с черным хлебом. К Володе подсели две местные шлюхи. Они всплакнули, как могли, утешали Володю, гладили его по голове, но он ничего не замечал и только, уставясь в одну, видимую только ему точку, повторял: "Я отомщу за брата! Я отомщу за брата!". В другом доносе описывалось, что, когда другие студенты отвели его домой в этом загипнотизированном одной мыслью состоянии, он сорвал со стены карту России, бросил на пол и, рыча, как затравленный зверек, катался по ней, рвал ее руками и зубами.

Интересно, что Пастернак, который не мог читать этих доносов, в 1917 году в своем раннем, до сих пор малоизвестном стихотворении описал возвращение Ленина, полного торжествующими мыслями, что наконец-то настала пора отмщения за любимого брата.

Итак, кому же на самом деле отомстил Володя Ульянов, ставший Лениным? Его три магические точных лозунга подкупили сердца народа, измученного бессмысленной Первой мировой войной: "Мир — народам! Землю — крестьянам! Фабрики — рабочим!". Но Первая мировая превратилась в кровавую гражданскую, собственником земли и фабрик стали не крестьяне и рабочие, а государство, отбиравшее у крестьян даже внутренние паспорта и практически закрепостившее их, так же как оставившее рабочих безо всяких профсоюзных и политических прав. Это была диктатура бюрократиата, а не пролетариата, и она окончательно укрепилась при Сталине, но началась уже при Ленине.

Иллюзия нашего поколения шестидесятников заключалась в том, что мы боролись с "наследниками Сталина", считая Сталина предателем ленинских идеалов. Но Ленин, может быть, сам не понимая того, стал первым предателем ленинских идеалов, ибо не выполнил ни одного из трех первых большевистских лозунгов, которые, обманув народ, и привели горстку большевиков к власти.

Ленин, а не Сталин, подписал декрет о создании первого в Европе концентрационного лагеря для инакомыслящих в Соловках еще в 1918 году. Сталин был отцом ГУЛАГа, но дедушкой был Ленин.

Те, кто не избавился от иллюзий по поводу Ленина, должны прочесть хотя бы крошечный сборник его цитат, составленный Венедиктом Ерофеевым: "Моя маленькая лениниана". Это самое быстродействующее лекарство от идеализации Ленина. Всем рекомендую.

Это Ленин написал Дзержинскому записку, где посоветовал "арестовать 30—40 профессоров", чтобы навести порядок. Этот значок тире и есть начало тоталитаризма.

Ленин посоветовал Сталину во время гражданской войны пригрозить царицинским телефонисткам расстрелом, если слышимость разговоров между Москвой и Царицыным не улучшится.

Это Ленин давал указание беспощадно расстреливать и вешать крестьян, которые прятали от большевистской конфискации семенное (! — **Е.Е.**) зерно. А как же иначе они могли выжить?

На Ленине ответственность за голод в Поволжье, когда люди начали пожирать друг друга, так же как на Сталине — за голодомор во время насильственной коллективизации в Украине.

Мой отец, геолог, еще в сталинское время сказал мне слова, которые я спрятал в своем сердце, хотя по правилам сталинской морали должен был донести на своего отца в НКВД: "У нас нет никакого социализма. У нас государственной капитализм".

Все, что основано на насилии, на крови, рано или поздно разваливается. Ленин, поняв это под конец жизни, ужаснулся тому, к чему привела его "месть за брата", но он уже не мог остановить своего, к несчастью, верного ученика, политически парализовавшего своего уже физически парализованного учителя.

Тем не менее многие наши соотечественники до сих пор на демонстрациях носят портреты Ленина и Сталина. Этого не надо запрещать. Многие рядовые коммунисты и у нас, и во всем мире были прекрасными, но обманутыми людьми.

Не бойтесь менять мнение о чем-либо или о ком-нибудь в истории, если у вас наконец-то открываются глаза. Хамелеонство и эволюция — это разные вещи. Прошлое может быть учителем драгоценным, но может быть и учителем самым опасным.

("НГ".)

ДУХОЎНЫ СКАРБ

150 пытанняў і адказаў з гісторыі Беларусі

111. Хто такі Кастусь Езавітаў?

Кастусь Езавітаў нарадзіўся 5 лістапада 1893 года ў Дзвінску (цяпер Даўгаўпілс у Латвіі) у сям'і кадравага афіцэра. Скончыў у 1916 годзе Віцебскі настаўніцкі інстытут і Паўлаўскую вайсковую навучальню. Яшчэ ў 1913 годзе свядома звязаў свой лёс з беларускай справай: стаў сябрам Беларускай Сацыялістычнай Грамады.

У Першую сусветную вайну праводзіў актыўную тлумачальную і арганізацыйную работу сярод жаўнераў-беларусаў Паўночнага фронту расійскай арміі. Быў абраны намеснікам старшыні Цэнтральнай Беларускай вайсковай рады. За ўдзел у працы Першага Усебеларускага кангрэса і дзейнасць па стварэнні беларускага войска ў студзені 1918 года быў арыштаваны УНК, але неўзабаве здолеў уцячы з астрогу. Пасля адступлення бальшавікоў быў прызначаны камендантам Мінска і Мінскага гарнізона.

25 сакавіка 1918 года Кастусь Езавітаў удзельнічаў у абвяшчэнні незалежнасці Беларускай Народнай Рэспублікі, уваходзіў у склад яе Рады. Займаў пасаду народнага сакратара ў вайсковых справах (г. зн. міністра абароны).

У 1919—1920 гадах ён быў кіраўніком Вайскова-дыпламатычнай місіі БНР у Латвіі ды Эстоніі. Наладзіў дыпламатычныя стасункі беларускага ўрада з урадамі Украіны, Літвы, Латвіі, Эстоніі ды Фінляндыі, звяртаўся з просьбай аб ваеннай дапамозе да ўрада ЗША. Праводзіў працу па арганізацыі беларускага войска, пошуку сродкаў на яго ўзбраенне. Арганізаваў пераход на службу БНР корпуса С.Булак-Балаховіча. У траўні 1920 года

Кастусь Езавітаў. Фотаздымак зроблены ў 1930-х гадах, калі ён жыў і працаваў у Латвіі.

"за выдатную працу на карысць Беларускай Народнай Рэспублікі" атрымаў годнасць генерал-маёра.

У 1921—1944 гадах жыў у Латвіі. Дзякуючы К.Езавітаву беларуская супольнасць тут сталася, бадай, найлепш арганізаванай за межамі БССР. Ён быў намеснікам старшыні таварыства "Бацькаўшчына" ў Латгаліі, ачольваў беларускае выдавецтва, таварыствы беларусаў-выбаршчыкаў, беларускіх настаўнікаў, навукова-краязнаўчае. Браў удзел у Пражскай і Берлінскай палітычных канферэнцыях. Рэдагаваў газету "Голас беларуса" і часопіс "Беларуская школа ў Латвіі". За сваю нацыянальную працу чатыры разы арыштоўваўся латвійскімі ўладамі: у 1924, 1930, 1933 і 1935 гадах.

Выпрабаванні лёсу не вымусілі мужнага генерала здрадзіць абраным ідэалам. У Другую сусветную вайну ён знаходзіўся сярод тых, хто спрабаваў выкарыстаць барацьбу імперый-монстраў дзеля адраджэння сапраўды незалежнай беларускай дзяржавы.

На Другім Усебеларускім кангрэсе быў абраны ў склад Беларускай Цэнтральнай Рады, у 1945 годзе займаў пасаду вайсковага міністра ва ўрадзе БЦР. Рабіў усё, каб беларускія жаўнеры не гінулі за чужыя інтарэсы.

Схоплены савецкай вайсковай контрразведкай у красавіку 1945 года. Паводле афіцыйнай версіі, памёр ад сухотаў 23 траўня 1946 года падчас следства. Ёсць, аднак, звесткі, што яго пасля жорсткіх катаванняў расстралялі. Лявон Случчанін, які сядзеў тым часам у мінскай "амерыканцы", успамінаў, што аднаго разу ўначы яго разбудзіў гучны голас: "Вядуць на расстрэл беларускага генерала Езавітава!"

Кастусь Езавітаў напісаў цэлы шэраг кніг і артыкулаў па беларусазнаўстве, з гісторыі нацыянальна-вызвольнага руху, ён аўтар арыгінальных пачуццёвых вершаў, складальнік школьных дапаможнікаў. Меў багаты кнігазбор, падрыхтаваў да друку невядомыя раней творы Максіма Багдановіча. Паводле сведчання сучаснікаў, быў чалавекам надзвычай высокай асабістай маралі, духоўнай чысціні і нацыянальнага гонару.

Валер ГЕРАСІМАЎ.

112. Як дзялілі Беларусь у Брэсце, Маскве і Рызе?

Адразу пасля прыходу да ўлады бальшавікі пачалі сепаратныя перамовы з немцамі аб замірэнні. Месцам іх правядзення абралі Брэст. Паколькі лінія фронту праходзіла па тэрыторыі Беларусі, расійска-германскія перамовы не маглі не турбаваць беларускіх патрыётаў. Гэтае пытанне абмяркоўвалася на Усебеларускім кангрэсе, што праходзіў у снежні 1917 года. Быў зроблены запыт кіраўніку расійскай дэлегацыі Троцкаму, які ў адказ запэўніў, што лёс Беларусі не будзе вырашацца без згоды беларусаў. Як мы ведаем, гэта была хлусня.

Бальшавікі несумленна паводзілі сябе на перамовах, выкарыстоўвалі іх для прапаганды, падбухторвалі нямецкіх салдатаў на "рэвалюцыйныя дзеянні". Урэшце 18 лютага 1918 года немцы пачалі наступленне. Бальшавікам, якія развалілі старую армію, нічога не заставалася, як шукаць замірэння. На пачатку сакавіка ў Брэсце быў падпісаны мірны трактат, згодна з якім пад немцамі апынулася большая частка нашай зямлі. Урад Леніна абавязаўся выплаціць Германіі шэсць мільярдаў рублёў кантрыбуцыі, і Беларусь (акупацыйная зона) разглядалася як заклад пад гэтую кантрыбуцыю. Немцы ж паабяцалі бальшавікам, што не прызнаюць новых дзяржаў на тэрыторыі былой Расійскай імперыі. Абодва бакі "шчыра" выконвалі ўзятыя на сябе абавязкі: бальшавікі абдзіралі сялян і ў лік кантрыбуцыі вывозілі ў Нямеччыну збожжа, а ўрад Нямеччыны не прызнаваў Беларускай Народнай Рэспублікі і не даваў ёй арганізаваць свае войска.

Расійцы, што апошнім часам назойліва прапануюць сябе на ролю "старэйшага брата", гандлявалі нашымі землямі, як хацелі. На мірныя перамовы, якія яны вялі з немцамі ў Брэсце, прыехала і беларуская дэлегацыя (Сымон Рак-Міхайлоўскі, Іван Серада, Аляксандр Цвікевіч). Але расійцы катэгарычна запярэчылі супраць яе ўдзелу ў канферэнцыі, і немцы задаволілі іх патрабаванне. Такім чынам, лёс Беларусі вызначалі чужынцы.

Гэтаксама і расійска-польскія перамовы ў Рызе адбываліся без удзелу беларусаў. Тады расійцы былі гатовыя аддаць Польшчы ўсю тэрыторыю Беларусі. Аднак палякі, баючыся, каб не стварыць сабе гэтым "беларускай праблемы", пагадзіліся толькі на частку.

На здымку — нямецка-расійскія перамовы ў Брэсце. 1918 год.

Другі раз нашу краіну бальшавікі падзялілі з Летувою, якая, дарэчы, сама толькі што выйшла з-пад каланіяльнай залежнасці. Гэта было 12 ліпеня 1920 года. Рыхтуючы наступленне на польскія войскі, што акупавалі Беларусь да Дзвіны і Бярэзіны, ленінскі ўрад падпісаў у Маскве дамову, паводле якой пад юрысдыкцыю Летувіскай рэспублікі перадаваліся нашыя паўночна-заходнія землі: значная частка сучасных Віцебскай, Мінскай ды Гродзенскай абласцей, а таксама Беласточчына і ўся Віленшчына.

Бальшавікі дайшлі да Віслы, аднак усталяваць сваю ўладу ў Польшчы не здолелі. Карыстаючы з патрыятызму польскага народа, Я.Пілсудскі пры дапамозе Антанты арганізаваў контрнаступ і захапіў захад Беларусі. На расійска-польскія мірныя перамовы, якія праходзілі ў Рызе, у кастрычніку 1920 года ад імя Савецкай Беларусі выехаў А.Чарвякоў. Але бальшавіцкія і польскія дыпламаты не пусцілі яго за стол перамоў. 18 сакавіка 1921 года было падпісана мірнае пагадненне, паводле якога нашы заходнія землі перадаваліся пад уладу Польшчы.

Гандаль нашымі землямі выклікаў востры пратэст усёй свядомай беларускай грамадскасці. Якубу Коласу належаць напісаныя тады гнеўныя радкі:

Нас падзялілі... Хто? —
Чужаніцы,
Цёмных дарог махляры.
К чорту іх межы!
К чорту граніцы!
Нашы тут гоні, бары!

Анатоль СІДАРЭВІЧ.

113. Чаму бальшавікі пайшлі на стварэнне БССР?

Бальшавікі, хоць і не прызнавалі беларускай нацыі, двойчы стваралі БССР: 1 студзеня 1919 года і напрыканцы ліпеня 1920 года. Першы раз — каб процістаўіць яе Беларускай Народнай Рэспубліцы, якая з'яўлялася рэальным цэнтрам нацыянальна-вызвольнага руху. Аднак праз месяц самі ж камуністы ліквідавалі рэспубліку, разагнаўшы першы беларускі савецкі ўрад на чале са Змітром Жылуновічам (літаратурны псеўданім — Цішка Гартны). Папярэдне ўсходнія беларускія губерні перадалі ў склад РСФСР. Ленін з гэтай нагоды пісаў: "Рэспубліка — буферная, і патрэбная толькі таму, што мяжуе з іншымі краінамі. Паколькі Смаленская, Віцебская і Магілёўская губерні не мяжуюць з іншымі дзяржавамі — іх можна выключыць". Рэшту тэрыторыі далучылі да Летувы і ўтварылі так званы Літбел (Літоўска-Беларускую ССР) са сталіцай у Вільні. У кіраўніцтве Літбела не было ніводнага беларуса. Ні ў першай БССР, ні ў Літбеле нашая мова не мела ніякіх публічных правоў, не было нават ніводнай газеты на беларускай мове.

Зміцер Жылуновіч, старшыня першага ўрада БССР.

31 ліпеня 1920 года бальшавікі адрадзілі БССР з прапагандысцкімі мэтамі, каб паказаць, што яны прызнаюць права нацый на самавызначэнне на бальшавіцкай палітычнай платформе. Спачатку беларускую мову не дапускалі да афіцыйнага ўжытку. Але потым пачалася шырокамаштабная палітыка беларусізацыі, каб "працоўныя Заходняй Беларусі" бачылі тут сваю радзіму і змагаліся за далучэнне да Савецкай Беларусі.

Захапіўшыся магчымасцямі працы на роднай ніве і паверыўшы бальшавіцкай прапагандзе, у 20-х гадах у БССР пераехалі выдатныя беларускія дзеячы з-за мяжы: Максім Гарэцкі, Вацлаў Ластоўскі, Аркадзь Смоліч, Аляксандр Цвікевіч ды іншыя. Па нейкім часе ўсе яны разам з тымі, што бралі ўдзел у стварэнні БССР (Усеваладам Ігнатоўскім, Змітром Жылуновічам, Аляксандрам Чарвяковым і іншымі), былі знішчаныя камуністычнай рэпрэсіўнай машынай.

Уладзімір КАЗБЯРУК.
Тэксты да ілюстрацый падрыхтаваў Зьміцер САНЬКО.

ХАКЕЙ

Венгры без формы, а беларусы з перамогай

Заключны этап "Еўрапейскага хакейнага выкліку", які праходзіў у Мінску, не распачаўся своечасова...

Балельшчыкі, якія прыйшлі ў 15.00 на першы матч гэтага турніру ў Крыты каток, дзе павінны былі гуляць зборныя Венгрыі і Украіны, збянтэжыліся. Ля ўвахода на арэну вісела аб'ява: матч адбудзецца ў 19.00. Але ні ў 19, ні ў 22 гадзіны гульня не распачалася...

Як расказаў трэнер венгерскай зборнай **Душан Капуста**, у Мінск прывезлі толькі 11 камплектаў хакейнай формы — на палову каманды. "У Мінск мы накіраваліся з Будапешта на вялікім самалёце, але з Вены, дзе наша зборная рабіла перасадку, каб дабрацца ў беларускую сталіцу, ляцелі на маленькім паветраным судне. Увесь багаж проста не памясціўся ў самалёт". Нягледзячы на венгерскія праблемы, трэнер зборнай Украіны **Аляксандр Сеуканд** прапанаваў свайму венгерскаму калегу правесці сустрэчу, маўляў, ёсць жа 11 камплектаў формы, а гэта дазваляе выставіць на матч дзве пяцёркі і галкіпера. Аднак Душан Капуста палічыў немэтазгодным гуляць супраць моцнай украінскай каманды ў дзве пяцёркі. Такім чынам, зборнай Венгрыі было залічана тэхнічнае паражэнне — 0:5.

У другой сустрэчы першага дня зборная Беларусі гуляла з палякамі. Яшчэ за гадзіну да пачатку аматары спорту запоўнілі хол Лядовага палаца, каб па тэлевізары, усталяваным у холе, сачыць за гульнёй нашых тэнісістаў. Воклікі "Макс, давай!" суправаджалі кожную ўдачу лідэра беларускай зборнай у сустрэчы з Маратам Сафіным. У кожным перапынку хакейнага паядынка ўвага балельшчыкаў засяроджвалася на матчы Кубка Дэвіса. Як вядома, Максім выйграў у Сафіна, а за 3 гадзіны да заканчэння тэніснай сустрэчы беларускія хакеісты лёгка выйгралі ў палякаў — 7:1.

На 13 гадзін другога гульнявога дня "Еўрапейскага хакейнага выкліку" амуніцыя венгерскай зборнай у Мінск яшчэ не прыбыла.... А ў першай суботняй сустрэчы зборная Украіны выйграла ў палякаў з лікам 6:0. Матч паміж беларусамі і шматпакутнымі венграмі ўсё ж такі адбыўся. Нашы землякі перамаглі каманду Душана Капусты — 5:1.

Трэці дзень турніру выклікаў самую вялікую цікавасць сярод аматараў хакея. Сустрэча палякаў з венграмі і супрацьстаянне беларусаў з украінцамі абяцалі быць вельмі напружанымі. Так яно і атрымалася. У сустрэчы палякаў з венгерскімі хакеістамі была зафіксавана нічыя — 5:5. Пасля таго як прагучала сірэна, якая абвясціла аб заканчэнні гэтай сустрэчы, венгерскія хакеісты закінулі шайбу ў вароты палякаў, але пасля нядоўгіх высвятленняў кіеўскі арбітр Максім Урда адмяніў гол.

У заключным матчы беларусы сустракаліся са зборнай Украіны. Журналіст "Народнай волі" прыехаў на месца падзей за гадзіну і дваццаць хвілін да пачатку матча. Уразіла вялікая колькасць людзей у цывільным з рацыямі. Балельшчыкаў у памяшканне не прапускалі... Затое ў Лядовы палац зайшлі людзі з аўчаркамі. Пазней ў холе ўсталявалі металашукальнікі. Журналістаў на свае месцы пускалі толькі па бакавой лесвіцы. Стала зразумела, што на матч прыбудзе хтосьці з вельмі важных персон. Так яно і атрымалася — сустрэчу наведаў Аляксандр Лукашэнка. Ён заняў месца ў цэнтральным сектары побач з міністрам унутраных спраў краіны, які адначасова з'яўляецца старшынёй федэрацыі хакея Уладзімірам Навумавым. У першым перапынку стала вядома, што, аднавіўшыся пасля траўмы, Уладзімір Ваўчкоў выйграў рашаючую сустрэчу ў Міхаіла Южнага. Гэта выклікала велізарную радасць у балельшчыкаў, а Аляксандр Лукашэнка тэрмінова з'ехаў з Лядовага палаца, каб павіншаваць нашых тэнісістаў....

Да пачатку трэцяга перыяду Лукашэнка паспеў вярнуцца на хакей, а падначаленыя **Міхаіла Захарава** перамаглі зборную Украіны з лікам 5:3. Дарэчы, у хуткім часе стасункі беларускіх і ўкраінскіх хакеістаў стануць больш шчыльнымі. Справа ў тым, што з будучага сезона чэмпіянат Беларусі па хакеі набудзе статус адкрытага. Удзел у гэтым першынстве возьмуць хакеісты кіеўскага "Сокала".

Як адзначыў галоўны трэнер зборнай Беларусі Міхаіл Захараў, моладзь, якой было прадастаўлена права гуляць за галоўную каманду краіны, не расчаравала. "Дакладна, на чэмпіянат свету, які пройдзе ў красавіку ў Осла, паедзе адзін абаронца і адзін нападаючы, якія гуляюць у чэмпіянаце Беларусі. Вылучаць з моладзі нікога не буду, хто паедзе ў Осла, яшчэ буду думаць".

Дарэчы, стала дакладна вядома, што на сусветным першынстве за зборную згуляе Руслан Салей.

Па выніках "Еўрапейскага хакейнага выкліку" былі названы лепшыя хакеісты: галкіпер Сяргей Шабанаў, абаронца Сяргей Яркові́ч (абодва з Беларусі), нападаючы Віталь Літвіненка (Украіна) і лепшы бамбардзір, таксама беларус — Зміцер Панкоў.

Выніковае становішча каманд:

	Г	В	Н	П	Ш	А
Беларусь	3	3	0	0	17-5	6
Украіна	3	2	0	1	14-5	4
Венгрыя	3	0	1	2	6-15	1
Польшча	3	0	1	2	6-18	1

Віталь ГАРБУЗАЎ.

P.S. *У бліжэйшых нумарах "Народнай волі" чытайце эксклюзіўнае бліц-інтэрв'ю з абаронцам зборнай Беларусі і нямецкага "Фрайбурга" Сяргеем Стасем. Вы даведаецеся пра тое, як складваюцца справы нашага легіянера ў клубе, а таксама пра стаўленне Сяргея да беларускага піва.*

Міжнародны дзіцячы літаратурна-мастацкі конкурс

«Нашчадкі змагарнай славы»

Прысвячаецца 490-годдзю бітвы пад Воршай і 210-годдзю паўстання Тадэвуша Касцюшкі

Міжнароднае грамадскае аб'яднанне "Згуртаванне беларусаў свету "Бацькаўшчына" абвяшчае Міжнародны дзіцячы конкурс сярод школьнікаў 12—14-гадовага ўзросту. Конкурс будзе адбывацца па дзвюх намінацыях: мастацкія працы (малюнкі) і літаратурныя творы.

Экспертнай камісіяй будуць разглядацца творы, якія адлюстроўваюць падзеі і лёс гістарычных асобаў (адной альбо некалькіх) нашай змагарнай мінуўшчыны і прысвечаны барацьбе беларусаў за волю і незалежнасць Бацькаўшчыны з часоў Рагвалода і Рагнеды да XX стагоддзя.

Усе працы павінны мець прозвішча і імя ўладальніка, дату нараджэння, зваротны адрас, па магчымасці кантактныя тэлефоны.

Прымаюцца малюнкі памерам А3 (420 х 295) і А2 (420 х 590), а таксама літаратурныя творы (апавяданні, вершы, сачыненні, нарысы і іншыя).

Працы на конкурс прымаюцца да 20 красавіка.

Адрас для дасылкі:
МГА "ЗБС "Бацькаўшчына"
Вул. Рэвалюцыйная, 15
Мінск 220030

Пераможцаў атрымаюць каштоўныя падарункі.

Кантактны тэлефон у Мінску: **(017) 289 31 94.**

10 лютага

АЎТОРАК
Усх. 7.42 Зах. 17.07
Даўж. дня 9.25
Апошняя квадра
13 лютага

Сёлета спаўняецца **205 гадоў** з часу нараджэння Ц. Бычкоўскага (1799—1843), жывапісца, аўтара бытавых карцін з жыцця прыгонных

Чытайце нас у Інтэрнеце http:/ nv.promedia.by

КРИМИНАЛ

Нашлась управа на дебошира

Сорокалетний житель деревни Козье, что в Речицком районе, после расторжения брака остался проживать под одной крышей с бывшей семьей, но выпивать не бросил. В конце концов ежедневные пьянки привели Виктора Якименко на скамью подсудимых. В состоянии подпития он не только устраивал ссоры и скандалы, но и избивал экс-жену и даже несовершеннолетних детей.

После седьмого эпизода избиения и причинения телесных повреждений против дебошира возбудили уголовное дело сразу по двум статьям Уголовного кодекса — за истязание и угрозу убийством. Районный суд изолировал скандалиста в исправительную колонию общего режима — домочадцы отдохнут два года.

Теперь не будет охотиться за чужими деньгами

Освободившийся из мест лишения свободы по амнистии, Алексей Гребенчук подрядился установить новые двери в одной из аптек Речицы. Во время работы он сумел незаметно пробраться в подсобное помещение и умыкнул сумочку одной из работниц. Добыча оказалась приличной — 500 тысяч "зайчиков" и 7560 российских рублей освободили вора от необходимости продолжения начатой работы.

Не прошло и недели, как Алексей наведал знакомую в деревне Глыбов. После традиционного застолья гость заметил у хозяйки 200 американских долларов и решил прибрать валюту к рукам. Владелица иностранной наличности, вполне естественно, воспротивилась. Попинав ее для острастки ногами, неблагодарный гость приставил ей к горлу нож. Угроза подействовала, и деньги перекочевали в карман злодея.

Пьяный разбойник вернулся в город, где и был вскоре задержан.

За кражу и разбойное нападение суд Речицкого района приговорил его к шести с половиной годам строгой изоляции от общества.

За решетку — на 18 лет

На какие только уловки не идут должники с целью избежать возврата кредитору полученной на некоторое время ссуды. Потерпевший финансовый крах минский предприниматель одолжил у гомельского компаньона полторы тысячи "зеленых" и в течение года под различными предлогами избегал возврата полученного. Когда требования возместить долг "достали" недобросовестного заимополучателя, тому во время очередного визита в областной центр пришлось назначить встречу на конечной остановке общественного транспорта в Любенском микрорайоне. Вечерний разговор закончился двенадцатью ударами ножа в область головы и шеи гомельчанина — от повреждения сонной артерии смерть наступила мгновенно. От трупа Александр Капский избавился на обочине дороги у пригородной деревни Севрюки, предварительно забрав из карманов жертвы 25 долларов и мобильный телефон.

Бросив иномарку на одной из улиц города, убийца вернулся в столицу. Ему казалось — спрятал все концы...

Не прошло и месяца, как гомельские оперативники вышли на след злодея. Приговором Гомельского областного суда душегуб восемнадцать лет проведет в исправительной колонии усиленного режима.

Вот так помогли...

Отсидев от звонка до звонка пятнадцатилетний срок за совершенное на территории тогда еще Литовской ССР умышленное убийство, Мариан Мишкунец вышел на свободу отнюдь не с чистой совестью — через год угодил уже в белорусскую исправительную колонию. Не досидев трехлетний срок за кражу, в 2002 году после амнистии приехал в Добрушский район, где устроился скотником в колхоз имени Гагарина. Казалось, работой докажи свое исправление. Ан нет...

Однажды жительница деревни Васильевка попросила его подсобить по хозяйству. Вместе с несовершеннолетним разнорабочим этого же сельхозпредприятия Алексеем Шевко заработали по "трудодню" и получили от хозяйки пятнадцать тысяч рублей. К вечеру, оставив всю сумму в местном магазине, выпивохи вспомнили — их труд достоин большей суммы, и вернулись на знакомое подворье. Женщина, увидев пьяных работников, в дом их не пустила. Не в дверь так в окно проникли выпивохи, разбив стекло. Не добившись доплаты, Мариан пришел в ярость и схватился за нож. Одним ударом перерезал сонную артерию и яремную вену на шее жертвы — смерть наступила мгновенно. Захватив пятнадцать килограммов муки, семь килограммов мяса, немного сахара и пшена, разбойники скрылись.

Бессмысленное убийство пожилой женщины в расположенной у границы с Россией деревне подняло на ноги весь оперативный состав местного райотдела милиции — преступление не могло остаться нераскрытым. Возмездие не заставило себя ждать — достигший к моменту судебного разбирательства совершеннолетия Алексей Гомельским областным судом приговорен к десяти годам лишения свободы.

Гораздо строже наказан 42-летний и более опытный преступник — двадцать пять лет проведет убийца-рецидивист в условиях строгой изоляции.

Несмотря на то, что по числу объявленных за последние годы амнистий Беларусь идет впереди планеты всей, вторично надеяться злодею на гуманность государства не приходится — отсидит душегуб от звонка до звонка. Если "до звонка" доживет...

Михаил ОГОНЬКОВ.

ЗДАРЭННІ

Смяротны лёд!

Бестурботнасць у адносінах да стыхіі дорага абыходзіцца чалавеку, а няўвага да правілаў бяспекі пры абыходжанні з грознымі прыроднымі з'явамі можа прывесці да трагедыі.

Што і адбылося днямі ў Віцебску, дзе камунальныя службы аказаліся слабаватымі ў барацьбе са шматлікімі сасулькамі, якія на працягу студзеня абляпілі стрэхі шматпавярховых дамоў. Сваіх рабочых, здольных на нялёгкую і небяспечную працу па збіванні ледзяных "сталактытаў", у домакіраўніцтвах няма, лішніх сродкаў на арэнду спецыяльнай тэхнікі і запрашэнне пабочнай працоўнай сілы — таксама. Ды і ва ўсім горадзе машын з вышкамі вельмі мала. Таму велізарныя наплывы лёду на схілах дахаў сталі апошнім часам звыклай часткай віцебскага пейзажу. Таўшчэзныя сасулькі раз-пораз падаюць з вышыні на страх праходжаму люду. На працягу студзеня-лютага такіх выпадкаў было ўжо шмат. На шчасце, большасць з іх абышлася без чалавечых ахвяр, але адна трагедыя ўсё-такі адбылася.

20-гадовы грузчык, які пераносіў скрыні з бутэлькамі ад прыёмнага пункта шклотары ў кузаў машыны, вырашыў збіць сасулькі з даху пункта, каб яны не зваліліся на людзей, якія прыносяць сюды шклотару. Але варта было дакрануцца да ледзяных наплываў, злітых у маналіт, як ўся гэтая глыба замерзлай вады вагой у 300 кілаграмаў, абрынулася на смелага, але неасцярожнага маладога чалавека. "Хуткая дапамога", якая прыбыла на месца здарэння па экстранным выкліку, нічым ужо не магла дапамагчы рабочаму: траўмы, нанесеныя яму, аказаліся смяротнымі.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Сядзіба ТБМ запрашае...

Грамадскае аб'яднанне "Таварыства беларускай мовы імя Ф.Скарыны" аднавіла пасяджэнні гістарычнага семінара.

З цікавымі паведамленнямі аб мінулым і сучасным нашай сталіцы выступаюць вядомыя беларускія пісьменнікі і гісторыкі.

10 лютага ў 18.00

пісьменнік **Кастусь Тарасаў** распавядзе пра Менск у часы сталінскіх рэпрэсій.

12 лютага ў 18.00

доктар гістарычных навук прафесар **Захар Шыбека** раскажа пра гістарычную тапаграфію і тапаніміку Менска.

13 лютага ў 18.00

кандыдат гістарычных навук **Віталь Скалабан** асвятліць тэму пра палітычныя партыі і рухі Менска на працягу XX стагоддзя.

14 лютага ў 18.00

пісьменніца Вольга Іпатава зробіць аглярд-роздум пра Мінск у творах беларускіх пісьменнікаў.

Запрашаюцца абітурыенты, студэнты і аспіранты з Мінска і бліжэйшых ваколіц.

«Veritas» — значыць «Праўда»

"Veritas". Такі назоў мае бюлетэнь Беларускага грамадскага аб'яднання "Ветэраны Адраджэння", першы нумар якога пабачыў свет напрыканцы 2003 года. Veritas — слова лацінскае. У перакладзе на беларускую мову азначае "праўда".

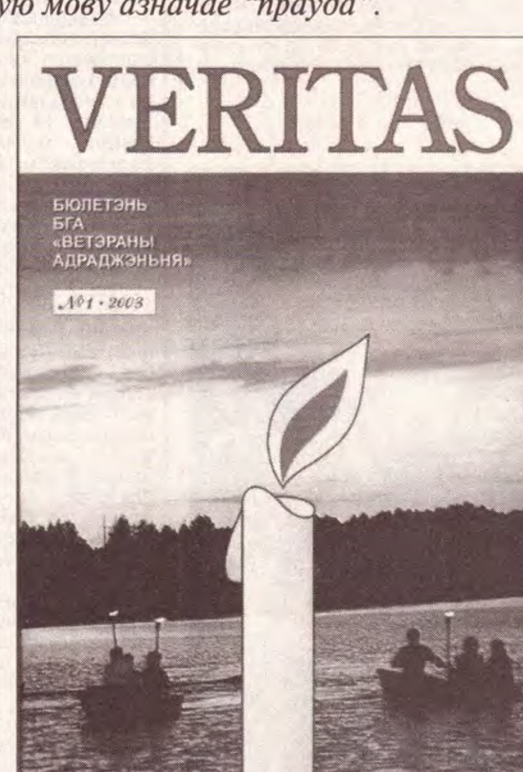
Праўдзівая гісторыя адраджэнцкага руху ў дакументах, біяграфіях, успамінах — асноўная тэма публікацый гэтага выдання. Да таго ж бюлетэнь будзе асвятляць і дзейнасць грамадскага аб'яднання, адгукацца на праблемы сённяшняга дня.

"Ветэраны Адраджэння", нягледзячы на сваю назву, — арганізацыя маладая. Яна была заснавана напрыканцы 2001 года, а зарэгістравана толькі 21 лістапада 2002 г. На чале аб'яднання — вядомы навуковец і пісьменнік Міхась Чарняўскі. Ягоныя намеснікі — Уладзімір Арлоў, Аляксей Марачкін, Уладзімір Крукоўскі (мастак), Зміцер Санько. У першым нумары бюлетэня надрукаваны Статут аб'яднання, даецца выява арыгінальнай эмблемы (аўтар Уладзімір Крукоўскі), якая ўяўляе сабой блакітны круг, дзе закампанаваны тры лацінскія літары "v": "v" белая — veritas (праўда), "v" чырвоная — valentia (сіла), "v" белая — viktoria (перамога) ды рыцарскі крыж як сімвал высакародства і традыцыйных хрысціянскіх каштоўнасцяў.

На старонках бюлетэня чытач знойдзе шмат матэрыялаў пра адраджэнцаў, патрыётаў Беларусі: Ларысу Геніюш, Вацлава Іваноўскага, Аляксандра Амельяновіча, Яўгена Куліка, Івана Карповіча, Лявона Баразну, Міхася Ткачова і іншых. Цікавая інфармацыя ў рубрыцы "Дакументы і матэрыялы". Заслугоўвае ўвагі артыкул Аляксандра Чарніцкага "Бацька іўрыту — наш зямляк". З густам афармлена вокладка (макет Уладзіміра Крукоўскага, дызайн Ігара Марачкіна).

Верыцца, голас ветэранаў адраджэння будзе пачуты аднадумцамі, тымі, хто бароніць спрадвечныя людскія каштоўнасці: свабоду асобы і незалежнасць Краіны.

Стваральнікі грамадскага аб'яднання "Ветэраны Адраджэння" запрашаюць да супрацоўніцтва ўсіх, хто незалежна ад партыйнай, канфесійнай, нацыянальнай прыналежнасці, сацыяльнага статусу і ўзросту бараніў і бароніць ад вынішчэння нашу культуру і мову, нашу прыроду і гісторыю, нацыянальную годнасць і свабоду.

Сувязь з аб'яднаннем — праз тэл. **(017) 296-43-15 ці e-mail: max@char.lingvo.minsk.by**

Ірына МАРАЧКІНА,
сябра БГА "Ветэраны Адраджэння".

Цыгане створаць свой цэнтр

У Мінску плануецца стварыць сацыяльна-рэабілітацыйны цэнтр для цыган. Пра гэта БелаПАН паведаміў кіраўнік цыганскай дыяспары Беларусі, прэзідэнт ромскіх абшчын краін СНД і Балтыі Алег Казлоўскі.

Паводле яго слоў, стварэнне цэнтра будзе ажыццяўляцца пры садзейнічанні Міжнароднай арганізацыі па міграцыі (МАМ). Прыкладны тэрмін рэалізацыі праекта — восень 2004 года. Цэнтр будзе аказваць дапамогу ўсім малазабяспечаным і састарэлым цыганам Беларусі.

"У цэнтры будзе ўстаноўлены медыцынскі дыягнастычны комплекс, адкрыюцца пральні, грамадская сталоўка, цырульня", — паведаміў лідэр дыяспары. Для аказання сацыяльна-рэабілітацыйных паслуг цыганам, якія жывуць у аддаленых ад сталіцы раёнах Беларусі, кіраўніцтва дыяспары мае намер заключыць дагаворы на абслугоўванне з мясцовымі паліклінікамі.

Цэнтр будзе таксама арыентаваны на культурную і адукацыйную дзейнасць. Плануецца вучыць цыганскіх дзяцей роднай мове і гісторыі, а таксама стварыць студыю гуказапісу для захоўвання традыцый цыганскай песеннай творчасці.

Генадзь ШАРЫПКІН.

РЭДКІ ВЫПАДАК

Абвяла дык абвяла!

Вяртаючыся дадому пасля працоўнай змены, работнік Віцебскага вагоннага дэпо вырашыў зняць частку налічаных яму грошай з крэдытнай карткі ў банкамаце, што размешчаны на чыгуначным вакзале. Але апарат "забарахліў", і мужчына разгубіўся. "Я вам зараз дапамагу", — лагодна прапанавала невядомая красуня, якая нібыта выпадкова апынулася побач з банкаматам.

Мужчына даверліва перадаў ёй сваю крэдытку, і "памочніца", не дабіўшыся ад банкамата грошай, вярнула суразмоўцу картку, але ўжо не ягоную, а сваю, пустую.

Зразумеўшы, што яго ашукалі, чыгуначнік кінуўся ў аддзел міліцыі на транспарце, які знаходзіцца на вакзале. Па вонкавых прыкметах махлярку неўзабаве адшукалі і даставілі ў пастарунак. Там жанчына з гатоўнасцю павінілася ў сваёй "памылцы" і аддала пацярпеламу картку з пагардлівымі словамі: "Ды забяры ты яе!"

Узрадаваны бесканфліктным фіналам здарэння, мужчына рушыў да таго ж банкамата, але яго чакала вялікае расчараванне. У руках ён зноў трымаў пустую картку, а ягоная, аказваецца, у другі раз засталася ў махляркі.

Пакуль пацярпелы з міліцыянерамі бегалі па вакзале і навокал у пошуках зладзейкі, маладзіца паспела спустошыць чужую крэдытку і пакласці каля 150 тысяч рублёў у сваю кішэню. З гэтай сумай махлярку і затрымалі ў бліжэйшым "Гастраноме", дзе яна ўжо атаварвала свой злачынны "трафей".

Днямі над уладальніцай крымінальнага таленту пачнецца судовы працэс.

Сяргей БУТКЕВІЧ.

Вторник, 10 февраля

БТ

Техническая профилактика с 7.00 до 15.00
15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.00 Новости.
15.15 Биатлон. Чемпионат мира.
17.10 Сериал **"Неугомонный Диди".**
17.35 "Скарлетт". Сериал.
18.30 "Шпилька".
19.05 Сериал **"Мисс Марпл".**
20.05 "Самозванцы-3". Сериал.
21.00 "Панорама".
21.50 Мелодрама **"Поезд до Бруклина".** (Россия, 1994 год.)
23.30 "Любой каприз".

ОНТ

07.00 "Наше утро".
09.00, 18.00, 20.30, 22.55 Наши новости.
09.05, 19.10 "Земля любви, земля надежды". Сериал.
09.50, 22.00 Сериал **"Следующий"** ("NEXT-3").
10.40 Дисней-клуб.
14.45 "Город женщин".
15.40 Сериал **"Берег мечты".**
16.30 "Угадай мелодию".
16.55 "Большая стирка".
18.10 "Дом".
20.00 Время.
21.00 Сериал **"Моя граница".**
23.05 "Не только о футболе".
23.15 "Звезды эфира".
00.10 "На футболе".

РОССИЯ

07.45, 19.55 Сериал **"Подари мне жизнь".**
08.50 "Короткое замыкание".
09.50, 23.15 Вести. Дежурная часть.
10.00, 16.00, 19.00 Вести.
10.30, 19.30 Местное время. Вести—Москва.
10.50 "Что хочет женщина".
11.50, 21.00 Сериал **"Вокзал".**
16.10 Сериал **"Кобра. Антитеррор".**
17.00 Сериал **"Спас под березами".**
17.55 Сериал **"Тайны следствия-2".**
19.50 Спокойной ночи, малыши!
22.00 Вести+.
22.20 "Крейсер "Варяг".
23.30 Фильм **"Потерянное сокровище".** (США, 2003 год).

ЛАД

Техническая профилактика с 06.25 до 14.00
14.00, 20.00 Новости.
14.10 "Не зевай!".
14.50 Мультфильмы.
15.10 Сериал **"Зеркало, зеркала".**
15.30 "Не зевай!".
15.40 Тележурнал "Бум".
16.10 "Неизвестный Наполеон". Сериал.
16.40 "В плаванье пустился я". Моноспектакль.
17.00 "Ностальжи".
17.30 Сериал **"Записки о Шерлоке Холмсе".**
18.20 "Между нами, женщинами".
18.40 Кинодилогия **"Наше призвание".**
20.15 Колыбельная.
20.30 "Дела семейные".
21.15 Сериал **"Грешная Анхелика".**
22.05 Сериал **"Проклятый уютный дом".**

НТВ

16.00, 18.00 Сегодня.
16.30 Сериал **"Она написала убийство".**
17.35 Протокол.
18.40, 22.50 Сериал **"Стилет".**
19.50 Сериал **"Я все решу сама".**
21.00 Страна и мир.
21.35 Красная стрела.
21.45 Сериал **"Без следа".**

СТВ+RenTV

06.10, 18.00 "Минщина. Люди, события, факты".
06.25, 15.40 "Пауэр рейнджерс, или Могучие рейнджеры в космосе". Сериал.
06.50 "Близнецы судьбы". Мультсериал.
07.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.45 "24 часа".
07.50 "СТВ-спорт".
08.15, 23.35 "Технология".
08.40 Боевик **"Воздушный патруль".**
10.20 Столичный футбол.
10.45 "Добро пожаловаться...".
11.00 "Дикая планета".
11.30 "Пока горит свеча".
12.00 "Час суда".
13.00 "Диалог со всем миром".
13.50, 18.30 "Провинциалы". Сериал.
14.45 "ОБЖ, или Ответить Брату Жестко". Сериал.
15.15 "Рыцари света". Мультсериал.
16.00 "Ель". Мультфильм.
16.15 "Кадровый вопрос".
17.00 "Агентство". Сериал.
17.30 "Вовочка-2". Сериал.
18.15 "Здравствуйте, доктор!".
20.00 "СТВ-спорт".
20.15 "Тема дня".
20.25 "Добрый вечер, малыш...".
20.40 "Закон и криминал".
20.55 Приключенческий фильм **"Талисман".** (Китай, 2003 год).
23.05 "Горячий лед".
23.45 "Новости СНГ".
00.00 "Бес в ребро". Сериал.

8-Й КАНАЛ

17.30 "Мультпарад" от "Бюргера".
17.45 "Черный треугольник". Худ.фильм. 2-я серия.
18.55, 20.40 "Атомик Филмз" и "К-видео" представляют...
19.00 "Война и мир". Худ.фильм. **"Андрей Болконский".**
19.45 "Африка". Док.сериал.
20.45 "Вечарніца".
21.00 "ЦАУК" приглашает...
21.10 Детектив **"Криминальный квартет".**

ТВ ЦЕНТР

05.00 "Настроение".
07.50 Газетный дождь.
08.00 "Страсти по Саломее". Сериал.
08.50 Живая вода Сибири.
09.35 Войди в свой дом.
09.40 Телемагазин.
10.00, 13.00, 17.00, 21.00, 23.15 События.
10.15 Телеканал "Дата".
11.05 "Момент истины".
12.05 Доходное место.
12.10 Петровка, 38.
12.30 Деловая Москва.
13.15 "Инспектор Кресс". Сериал.
14.20 Как добиться успеха.
14.30 Я — мама.
15.00 Регионы: прямая речь.
15.30 Идущие вперед.
16.00 "Тайны Ниро Вульфа". Сериал.
17.15 Очевидное — невероятное.
18.00 "Разлученные". Сериал.
18.50 Пять минут деловой Москвы.
19.00 Лицом к городу.
20.00 "Нож в облаках". Сериал.
21.40 Тюрьма и воля.
22.25 Времечко.
22.55 Петровка, 38.
23.35 Серебряный диск.
23.55 "Игра в кости". Сериал.
00.45 "Синий троллейбус".

EUROSPORT

09.30 Экстремальные виды спорта.
10.00 Еврололы.
11.00 Лёгкая атлетика.
12.30 Прыжки на лыжах с трамплина.
13.30 Еврололы.
14.30 Футбол.
15.00 Биатлон.
17.00 Фигурное катание.
18.30 Биатлон.
20.00 Футбол.
21.00 Бокс.
00.00 Журнал.
01.15 Футбол.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: (017) 206-68-71.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 206-69-04.
E-mail : nv@promedia.by
http://nv.promedia.by

Індэкс 63222.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

Ліцэнзія на выдавецкую дзейнасць ЛВ №448 ад 15 мая 2000 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Нумар газеты аддрукаваны ААТ «Красная звезда» з дыяпазітываў заказчыка. 220073, г.Мінск, 1-ы Загарадны завулак, 3. Падпісаны ў друк у 15.00. Аб'ём 2 друк. аркушы. Тыраж: 27 560 экз. Заказ № 584.